

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

9 септември 2015 година *

„Конкуренция — Картели — Световен пазар на катодни тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори — Решение, с което се констатира нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Споразумения и съгласувани практики в областта на цени, подялба на пазари, капацитети и производство — Доказателство за участието в картела — Едно-единствено продължавано нарушение — Отговорност за нарушението — Съвместен контрол — Глоби — Пълен съдебен контрол“

По дело T-104/13

Toshiba Corp., установено в Токио (Япония), за което се явяват J. MacLennan, solicitor, J. Jourdan, A. Schulz и P. Berghe, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват A. Biolan, V. Bottka и M. Kellerbauer, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение С (2012) 8839 окончателен на Комисията от 5 декември 2012 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.437 — Тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори) в частта му, отнасяща се до жалбоподателя, както и, при условията на евентуалност, искане за премахване или за намаляване на размера на глобата, която му е наложена,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: S. Papasavvas (докладчик), председател, N. J. Forwood и E. Bieliūnas, съдии,

секретар: J. Weychert, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 ноември 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

Жалбоподателят и съответното изделие

- 1 Жалбоподателят, Toshiba Corp., е световно предприятие, което произвежда и продава електронни и електрически изделия, сред които електроннолъчеви тръби (наричани по-нататък „ЕЛТ“).
- 2 ЕЛТ е празна стъклена обвивка, съдържаща електронен прожектор и флуоресцентен екран, обикновено снабдени с вътрешен или външен механизъм за усилване на скоростта или отклоняване на електроните. При достигане на излъчените от електронния прожектор електрони до флуоресцентния екран се произвежда светлина и се създава изображение върху екрана. Към момента на настъпване на фактите са съществували два вида ЕЛТ, тоест цветни индикаторни лампи, използвани в компютърните монитори (colour display tubes, наричани по-нататък „CDT“) и цветни кинескопи, използвани в цветните телевизори (colour picture tubes, наричани по-нататък „СРТ“). CDT и СРТ са самостоятелни компоненти, които се комбинират с рамка и други компоненти, необходими за производството на компютърен монитор или цветен телевизор. Те съществуват в известен брой размери (малък, среден, голям и огромен), изразени в инчове.
- 3 Жалбоподателят участва в производството и пускането на пазара на ЕЛТ както пряко, така и посредством своите дъщерни дружества, по-конкретно [*поверително*]¹, [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], разположени в Европа, Азия и Северна Америка. [*поверително*], установено в [*поверително*] и притежавано изцяло от [*поверително*], е било европейският клон, извършващ дейността в областта на електронните компоненти на жалбоподателя, както и неговият изключителен дистрибутор на CDT и на СРТ в Европейското икономическо пространство (ЕИП) от 1995 г. до 31 март 2003 г.
- 4 На 31 март 2003 г. жалбоподателят прехвърля цялата своя дейност ЕЛТ на общо предприятие, Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd (наричано по-нататък „MTPD“), създадено с Matsushita Electric Industrial Co. Ltd (наричано по-нататък „MEI“). До 31 март 2007 г. 64,5 % от MTPD са собственост на MEI и 35,5 % — на жалбоподателя, като на тази дата последният прехвърля своето участие на MEI, поради което MTPD става изцяло дъщерно дружество на MEI и променя наименованието си на MT Picture Display Co. Ltd. MEI от своя страна променя наименованието си на Panasonic Corp. на 1 октомври 2008 г.

Административно производство

- 5 Настоящото производство е образувано по искане за освобождаване от глоби съгласно Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на глоби в случаите на картел (ОВ С 298, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3), подадено на 23 март 2007 г. от Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd.
- 6 Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH, Samsung SDI (Малайзия) Berhad (наричани по-нататък заедно „Samsung SDI“), MEI, Koninklijke Philips Electronics NV (наричано по-нататък „Philips“) и Thomson SA подават заявления за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер в съответствие с известието, споменато в точка 5 по-горе.

1 — Заличени поверителни данни.

- 7 На 23 ноември 2009 г. Комисията на Европейските общности приема изложение на възраженията, адресирано до жалбоподателя, както и до Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd, Chunghwa Picture Tubes (Малайзия) Sdn. Bhd, CPTF Optronics Co. Ltd (наричани по-нататък заедно „Chunghwa“), Samsung SDI, Philips, LG Electronics, Inc. (наричано по-нататък „LGE“), PT LG Electronics Indonesia Ltd, LG Electronics European Holding BV, Thomson, Panasonic, [поверително], [поверително], и MTPD, и провежда изслушване на 26 и 27 май 2010 г. (наричано по-нататък „изслушването“) с всички адресати на това изложение.
- 8 С писма от 2 юли 2010 г. Panasonic и жалбоподателят представят допълнителни становища и доказателства по въпроса за твърдяното решаващо влияние, упражнявано от тях върху поведението на MTPD на пазара.
- 9 С писмо от 14 декември 2010 г. жалбоподателят отправя повторно искането си, изложено в неговото становище от 2 юли 2010 г., целящо да получи достъп до становището, представено от Panasonic в рамките на изслушването, както и до всяко ново доказателство, приложено към делото след изложението на възраженията.
- 10 С писмо от 22 декември 2010 г. Комисията изпраща изложение на фактите на Panasonic и на жалбоподателя относно допълнителните доказателства, на които тя възнамерявала да се основе, евентуално за да приеме, че те са солидарно отговорни за евентуално наложена санкция на MTPD за неговото участие в глобалния картел.
- 11 С писмо на служителя по изслушването от 19 януари 2011 г. Комисията отхвърля исканията на жалбоподателя от 14 и 23 декември 2010 г., целящи да получи достъп до отговорите на другите предприятия по изложението на възраженията.
- 12 С писмо от 4 февруари 2011 г. жалбоподателят отговаря на изложението на фактите, изпратено от Комисията.
- 13 С писмо от 4 март 2011 г. Комисията отправя искане за предоставяне на информация, по-конкретно до жалбоподателя в съответствие с член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), като го поканва да предостави сведения относно неговите продажби и неговия общ оборот.

Обжалвано решение

- 14 С Решение С (2012) 8839 окончателен от 5 декември 2012 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.437 — Тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори, наричано по-нататък „обжалваното решение“) Комисията констатира, че основните производители на ЕЛТ в световен мащаб са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (наричано по-нататък „Споразумението ЕИП“) като взели участие в две отделни нарушения, всяко от които представлява едно-единствено продължавано нарушение. Тези нарушения засягат, от една страна, пазара на CDT (наричан по-нататък „картелът CDT“), и от друга страна, пазара на CRT (наричан по-нататък „картелът CRT“). Те са извършени съответно между 24 октомври 1996 г. и 14 март 2006 г. и между 3 декември 1997 г. и 15 ноември 2006 г. и се изразяват в споразумения и съгласувани практики между производителите на ЕЛТ, имащи за цели фиксиране на цените, подялба на пазарите и клиентите посредством разпределяне на обеми на продажби, на клиенти и на пазарни дялове и ограничаване на производството, обмен на чувствителна търговска информация и проследяване прилагането на тайните договорености.

- 15 Що се отнася до картела СРТ, срещу който единствено е насочена настоящата жалба, Комисията приема, че участниците са договорили целеви цени или минимални цени за различните размери на СРТ, че са си наложили да поддържат разлика в цената между идентични изделия, продавани в Европа и Азия и че са контролирали грижливо тарифните споразумения. Те сключили и споразумения, определящи кой производител да съобщи дадено увеличаване на цената на даден клиент. Производителите на СРТ освен това договорили своите пазарни дялове и се споразумели относно координирани производствени ограничения с цел да намалят превишеното предлагане и да увеличат или запазят нивото на цените. Освен това те обменили чувствителна търговска информация относно предвидените производство и капацитет, реализираните и планираните продажби, предвижданията относно бъдещото търсене, тарифите и стратегията на цените, общите условия за продажба, клиентите, както и преговорите относно цените и обемите с последните.
- 16 В съображения 123 и 124 от обжалваното решение се отбелязва, че след изтичане на първоначален период, през който СРТ са били предмет на обсъждания на същите събрания като тези относно CDT, от есента на 1998 г. редовни многостранни събрания, наречени „СРТ glass meetings“ започнали да се организират първоначално в Азия (наричани по-нататък „азиатските събрания „Стъкло“) между азиатските предприятия, съставляващи ядрото на картела, тоест Chunghwa, Samsung SDI, [поверително], [поверително] и LGE месечно или на всяко тримесечие, към които събрания се добавили двустранни контакти и честа обмяна на информация между производителите в световен мащаб. След това, считано от 1999 г., азиатските предприятия се погрижили да разширят кръга на членовете на картела, за да включат в него основните азиатски производители, както и европейските производители. Към тях се присъединили [поверително], MEI, Philips, Thomson и жалбоподателят. Участието на европейските предприятия, Philips и Thomson, е доказано в резултат на образувана през пролетта на 1999 г. антидъмпингова процедура в Европа относно вноса на азиатските СРТ от 14 инча. От този момент нататък имало доказателства и за провеждането на събрания „Стъкло“ (наричани по-нататък „събранията „Стъкло“) в Европа (наричани по-нататък „европейските събрания „Стъкло“). Освен това през 2002—2003 г. азиатските събрания „Стъкло“ променили формата си и се организирани в рамките на две платформи, предназначени за установените в Азия производители на СРТ и обхващащи, от една страна, събранията между Samsung SDI, MTPD и групата LG Philips Displays (наричана по-нататък „групата LPD“, вместо и на мястото на LGE и на Philips, които ѝ прехвърлили своята дейност СРТ), наричани „SML“, които се отнасяли предимно до СРТ със средни и много големи размери, и от друга страна, събранията на азиатския югоизток между Samsung SDI, групата LPD, MTPD, Chunghwa и [поверително], наричани „ASEAN“, отнасящи се предимно до СРТ с малки и средни размери.
- 17 Комисията отбелязва, че макар да се твърди, че европейските събрания „Стъкло“ относно СРТ били организирани отделно от проведените в Азия събрания, дъщерните дружества на същите предприятия и по случайност същите сътрудници са присъствали на събранията с конкурентите както в Европа, така и в Азия. Така Комисията приема, че европейските и азиатските събрания са взаимосвързани, доколкото на тях са разглеждани едни и същи въпроси и е обменена един и същ вид информация, при това въпреки факта, че в документите по преписката не се описва съществуването на централна обща организация. В това отношение съгласно текста на обжалваното решение европейските събрания „Стъкло“ представляват разширение на азиатските събрания „Стъкло“ и се концентрирали по-специално върху пазарните условия и цените в Европа, докато контактите, поддържани в рамките на картела в Азия, били от световно естество и следователно се отнасяли и за Европа. Освен това споразуменията относно европейския пазар били сключени в рамките на събрания, които били проведени както в Европа, така и в Азия, и практикуваните цени били редовно проследявани, тъй като азиатските цени били използвани като показатели при разглеждането на нивото на европейските цени.

- 18 Накрая, що се отнася до участието на жалбоподателя в картела СРТ, Комисията констатира, първо, че той е участвал в него пряко, като е поддържал двустранни контакти между 16 май 2000 г. и 11 април 2002 г. с повечето от предприятията, изграждащи ядрото на посочения картел, в рамките на които били проведени същите видове обсъждания като тези на някои събрания „Стъкло“, както и като е участвал от 12 април 2002 г. нататък на някои от посочените събрания „Стъкло“. Второ, Комисията отбелязва, че от 1 април 2003 г. нататък МТРД, върху което МЕІ и жалбоподателят упражнявали решаващо влияние, е продължило по непрекъснат начин своето участие в картела СРТ, както като обменило отнасяща се до него чувствителна търговска информация в хода на двустранните контакти с предприятията, участващи на европейските събрания „Стъкло“, така и като е присъствало на проведените в Азия събрания SML и ASEAN със световен обхват. Като последица от това Комисията прави извода, че жалбоподателят е отговорен, от една страна, за нарушението, което пряко е извършил преди създаването на МТРД, и от друга страна, солидарно с Panasonic, за нарушението, извършено от МТРД, считано от създаването на последното.
- 19 При изчисляването на размера на наложената на жалбоподателя глоба Комисията се основава на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“).
- 20 Най-напред, за да определи основния размер на глобата, Комисията приема, че за целите на установяване на стойността на продажбите във връзка с нарушението по смисъла на точка 13 от Насоките от 2006 г. трябва да се вземе предвид средната годишна стойност на „реалните“ продажби през цялата продължителност на картела СРТ, съставена, от една страна, от продажбите на СРТ, пряко продадени на клиенти, намиращи се в ЕИП, от единия от адресатите на обжалваното решение (наричани по-нататък „преки продажби ЕИП“), и от друга страна, продажбите в рамките на същата група на СРТ, интегрирани в готово изделие и продадени след това от единият от адресатите на обжалваното решение на клиентите, намиращи се в ЕИП (наричани по-нататък „преки продажби ЕИП посредством преработени изделия“). Съгласно съображения 1021, 1026 и 1029 от посоченото решение първата „реална“ продажба на СРТ — продадени самостоятелно или интегрирани в готови изделия — съответства на продажбата, извършена в ЕИП през периода на картела СРТ и направено от един от адресатите на обжалваното решение в полза на външен клиент. За сметка на това Комисията не взема предвид „непреките продажби“, съответстващи на стойността на СРТ, продадени от един от адресатите на обжалваното решение на клиенти, разположени извън ЕИП, които след това са ги интегрирали в готови изделия, продадени в ЕИП.
- 21 Освен това Комисията посочва, че Panasonic и жалбоподателят са участвали в картела СРТ преди създаването на МТРД и че са продължили да участват в него след създаването на последното, при това с неговото посредничество. Така тя приема, че макар да не е имало прекъсване в участието на жалбоподателя в картела СРТ, следва за изчисляването на наложените му глоби да се разграничат два периода, тоест, от една страна, периодът преди създаването на МТРД, за който Panasonic и жалбоподателят са индивидуално отговорни поради тяхното пряко участие в картела СРТ, и от друга страна, периодът след създаването на МТРД, за който Panasonic и жалбоподателят са солидарно отговорни с МТРД. Що се отнася до периода преди създаването на МТРД, Комисията взема предвид средната стойност на „реалните“ индивидуални продажби на дружествата майки, докато за периода след неговото създаване тя взема предвид стойността на продажбите на МТРД, за да отрази икономическата власт на посоченото предприятие. Последните продажби обхващат както преките продажби ЕИП, осъществени от МТРД, така и преките продажби ЕИП посредством преработените изделия между МТРД, от една страна, и Panasonic и жалбоподателя, от друга страна.

- 22 Що се отнася до стойността на продажбите, използвана за изчисляване на допълнителния размер, включен в основния размер, приписан от Комисията на всяко от дружествата майки на МТРД, той е бил определен, като се отчита не само средната годишна стойност на индивидуалните продажби на СРТ, извършени от всяко дружество майка преди създаването на МТРД, но и частта на извършените от последното продажби на СРТ, съответстваща на акционерното участие на всяко дружество майка в неговия капитал.
- 23 В това отношение Комисията приема, че с оглед на тежестта на нарушението делът на стойността на продажбите, който следва да се вземе предвид за определяне на основния размер, е равен за всички засегнати предприятия на 18 %, що се отнася до картела СРТ, и на 19 %, що се отнася до картела СДТ, умножен по продължителността на съответното им участие в нарушението на основата на месечно закръгляне надолу на пропорционална основа. Освен това, независимо от продължителността на участието на предприятията в картела СРТ и за да ги разубеди да участват в хоризонтални споразумения за фиксиране на цени и подялба на пазари, Комисията включва в основния размер на глобата, която следва да се наложи на Panasonic и на жалбоподателя, допълнителния размер, получен в резултат на приложените 18 % към стойността на релевантните продажби за картела СРТ.
- 24 Освен това Комисията приема, че що се отнася до жалбоподателя, няма утежняващи обстоятелства, и не признава наличието на смекчаващи вината обстоятелства, оправдаващи коригирането на основния размер.
- 25 Накрая, с оглед на факта, че оборотът на жалбоподателя е снетен за особено значим, освен стоките, с които се свързва нарушението, Комисията прилага увеличение с възпираща цел от 10 % от размера на глобата, която следва да му бъде наложена.
- 26 Членове 1 и 2 от разпоредителната част на обжалваното решение гласят следното:

„Член 1

[...]

2. Следните предприятия са нарушили член 101 [...] ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, като през посочените периоди са участвали в единичен и продължителен комплекс от споразумения и съгласувани практики в сектора на [СРТ]:

[...]

в) Panasonic [...] от 15 юли 1999 г. до 12 юни 2006 г.

г) Toshiba [...] от 16 май 2000 г. до 12 юни 2006 г.

д) [МТРД] от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

[...]

Член 2

[...]

2. За нарушението, посочено в член 1, [параграф] 2, се налагат следните глоби:

[...]

- e) Panasonic [...]: 157 478 000 [EUR]
 - ж) Toshiba [...]: 28 048 000 [EUR]
 - з) Panasonic [...], Toshiba [...] и [MTPD], солидарно отговорни: 86 738 000 [EUR]
 - и) Panasonic [...] и [MTPD], солидарно отговорни: 7 885 000 [EUR]
- [...]“ [неофициален превод].

Производство и искания на страните

- 27 На 20 февруари 2013 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 28 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в трети състав, на който вследствие на това е разпределено настоящото дело.
- 29 По доклад на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да открие устната фаза на производството, като в рамките на предвидените съгласно член 64 от неговия процедурен правилник процесуално-организационни действия поставя на страните някои въпроси. Страните отговарят на Общия съд в определения срок.
- 30 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 11 ноември 2014 г. На това заседание се взема решение да се поканят страните да представят своите евентуални становища по решението на Съда от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Европа/Комисия (С-580/12 Р, Сб.), в срок от десет дни, считано от датата на неговото произнасяне, който срок е удължен за Комисията до 28 ноември 2014 г. по нейно искане.
- 31 С писма, заведени в секретариата на Общия съд съответно на 21 и 28 ноември 2014 г., жалбоподателят и Комисията изпълняват това искане.
- 32 Устната фаза на производството приключва на 5 декември 2014 г.
- 33 С определение от 26 май 2015 г. Общият съд решава да възобнови устната фаза на производството в приложение на член 62 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г.
- 34 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от неговия процедурен правилник от 2 май 1991 г., Общият съд поканва страните да представят своите евентуални становища по заключението на генерален адвокат Wathelet по дело InnoLux/Комисия (С-231/14 Р, Сб.). Страните отговарят на Общия съд в определения срок. След това страните представят своите становища по отговорите, дадени в рамките на посочените процесуално-организационни действия, и по-специално по изчислението и размера на глобите.
- 35 Устната фаза на производството приключва на 10 юли 2015 г.
- 36 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени член 1, параграф 2, буква г) от обжалваното решение,
 - да отмени член 1, параграф 2, буква д) от обжалваното решение,

- да отмени член 2, параграф 2, буква ж) от обжалваното решение или, при условията на евентуалност, да намали глобата до размер, който Общият съд счита за подходящ,
- да отмени член 2, параграф 2, буква з) от обжалваното решение или, при условията на евентуалност, да отмени посочената разпорежба, доколкото жалбоподателя е обявен за солидарно отговорен, или, при условията на евентуалност, да намали глобата до размера, който Общият съд счита за подходящ,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

37 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 38 С първото и второто си искане жалбоподателят цели главно частичната отмяна на обжалваното решение, а с третото и четвъртото си искане, при условията на евентуалност, да се отмени или намали размера на глобата, която му е наложена със същото.
- 39 Най-напред следва да се разгледат първото и второто искане, насочени към частичната отмяна на обжалваното решение.

По главните искания за частична отмяна на обжалваното решение

- 40 В подкрепа на тези искания жалбоподателят се позовава на пет правни основания. Първото, второто и третото правно основание са изведени от грешки, опорочаващи обжалваното решение, доколкото в него се прави изводът, че жалбоподателят е отговорен за нарушението, извършено през периодите от 16 май 2000 г. до 11 април 2002 г., от 12 април 2002 г. до 31 март 2003 г. и от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г. Четвъртото правно основание е изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото в него се прави изводът, че жалбоподателят е солидарно отговорен за участието на МТРД в допуснатото нарушение през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г. Петото правно основание, повдигнато при условията на евентуалност, е изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение в частта му, в която се прави изводът, че МТРД носи отговорност за участие в допуснатото нарушение през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.
- 41 Най-напред следва да се разгледа първото правно основание, след това второто, четвъртото и третото правно основание и накрая петото правно основание.

По първото правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото в него се приема, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено между 16 май 2000 г. и 11 април 2002 г.

- 42 Това основание се състои от четири части. Първата част е изведена от нарушение на правото на защита, доколкото жалбоподателят не е бил изслушан по въпроса за датата, възприета в обжалваното решение като дата на неговото твърдяно участие в твърдяното нарушение. Втората и третата част са изведени от грешки в преценката относно квалифицирането на някои двустранни събрания като част от едно-единствено и продължавано нарушение. Четвъртата част е изведена от нарушение на принципа на равно третиране, доколкото Комисията е приложила

различни стандарти на доказване, за да отстрани участието на друго предприятие, [*поверително*], в картела СРТ, при това въпреки участието на последното в някои двустранни събрания в Европа, както и в европейските събрания „Стъкло“ през същия период като жалбоподателя.

- 43 Най-напред следва да се разгледат съвместно втората и третата част.
- 44 Съгласно втората част на първото правно основание според жалбоподателя, дори да се предположи, че Общият съд приеме, че събранието от 16 май 2000 г. между жалбоподателят и Philips е имало антиконкурентна цел, то не е било част от констатираното в обжалваното решение едно-единствено продължавано нарушение.
- 45 С третата част жалбоподателят сочи, че нито един от посочените от Комисията в обжалваното решение двустранни спорадични и несвързани помежду си контакти няма характеристиките на събранията „Стъкло“, за които се твърди, че са проведени през същия период, нито съдържа информация относно споразуменията, сключени в хода на събранията на картела.
- 46 Следва да се отбележи, че за страните е безспорно, че жалбоподателят не е участвал нито на азиатските събрания „Стъкло“ (от 1997 г. до 2002 г.), нито на европейските събрания „Стъкло“ (от 1999 г. до 2005 г.), но че считано от 16 май 2000 г. до 11 април 2002 г., той е установил девет двустранни контакта, основно с тримата участници на посочените събрания, тоест Samsung SDI, що се отнася до първите, и Thomson и Philips, що се отнася до вторите. Според жалбоподателя, дори да се предположи, че посочените контакти са довели до антиконкурентно поведение от страна на участващите предприятия, няма доказателство, че в хода на тези контакти той е бил информиран за съществуването на твърдяното едно-единствено продължавано нарушение така, че да може да се приеме, че той е взел участие в него, считано от пролетта на 2000 г.
- 47 В това отношение жалбоподателят поддържа, че в съображения 126, 274, 279, 287, 313, 502 и 686 от обжалваното решение Комисията се е основала на доказателства, предшестващи датата, на която се счита, че той се е включил в картела СРТ, тоест 16 май 2000 г., и на някои от тях, непосочени в изложението на възраженията, за да констатира, от една страна, че той е знаел за съществуването на събранията „Стъкло“, и от друга страна, че е имал стратегическо намерение да участва в тях посредством двустранни контакти. Освен това доказателствата, на които Комисията се е основала, за да приеме, че жалбоподателят е бил информиран за съществуването на картел СРТ от конкурент, тоест [*поверително*], който е участвал в събранията „Стъкло“, били твърде непреки и общи, докато твърдените опити на неговите конкуренти да го включат в посочения картел се отнасяли до [*поверително*].
- 48 От писмата на страните следва, че те спорят относно доказателствената стойност на доказателствата, които Комисията е взела предвид в обжалваното решение, за да приеме, от една страна, че жалбоподателят е знаел за съществуването на планирани или приложени от участниците на азиатските и европейските събрания „Стъкло“ антиконкурентни поведения, както и за общите цели, преследвани от последните, или че е можел разумно да ги предвиди и е бил готов да поеме риска за това, и от друга страна, че е възнамерявал със собственото си поведение да допринесе за постигането на същите тези цели.
- 49 Следва да се припомни, че предвид естеството на разглежданите нарушения, както и естеството и тежестта на свързаните с тях санкции, презумпцията за невиновност, която следва по-конкретно от член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и от член 6, параграф 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), се прилага именно в производствата относно нарушения на приложимите към предприятията правила за

конкуренция, които могат да приключат с налагането на глоби или периодични имуществени санкции (вж. решение на Общия съд от 10 октомври 2014 г., Soliver/Комисия, T-68/09, Сб., т. 57 и цитираната съдебна практика).

- 50 От гореизложеното следва, от една страна, че Комисията трябва да посочи надлежни и достатъчни доказателства за съществуването на елементите от състава на нарушението на член 101 ДФЕС (Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело *Baustahlgewebe*/Комисия, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 58 и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело *Комисия/Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 86), и от друга страна, че наличието на съмнения в съда трябва да ползва предприятието, адресат на решението, с което се установява такова нарушение (вж. Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. по дело *Kaimer и др./Комисия*, T-379/06, непубликувано в Сборника, точка 47 и цитираната съдебна практика). В тази рамка задължение на Комисията по-конкретно е да установи всички доказателства, които позволяват да се направи извод за участие на предприятие в извършването на такова нарушение и за неговата отговорност за различните му аспекти (решение *Комисия/Anic Partecipazioni*, посочено по-горе, точка 86). Следователно участието на предприятие в картел не може логически да се изведе от отвлечено разсъждение, направено въз основа на неконкретни доказателства (вж. решение *Soliver/Комисия*, точка 49 по-горе, точка 58 и цитираната съдебна практика).
- 51 Така следва да се провери дали доказателствата, приети от Комисията в обжалваното решение, са достатъчно достоверни, точни и съвпадащи, за да основат твърдото убеждение, че жалбоподателят е участвал в картела СРТ.
- 52 В това отношение следва да се припомни, че наличието на едно-единствено и продължавано нарушение не означава непременно, че на предприятие, което участва в едно или няколко от неговите проявления, може да бъде вменена отговорност за цялото нарушение. Освен това Комисията трябва да докаже, че това предприятие е знаело за антиконкурентна дейност на европейско равнище на другите предприятия или че е можело разумно да ги предвиди. Фактът, че предметът на споразумение, в което дадено предприятие е участвало, е идентичен с предмета на глобален картел, не е достатъчен, за да може от това предприятие да се търси отговорност за участие в глобалния картел. Всъщност член 101, параграф 1 ДФЕС не се прилага, освен ако няма съгласуване на волята на засегнатите страни (вж. Решение по дело *Soliver/Комисия*, точка 49 по-горе, точка 62 и цитираната съдебна практика).
- 53 При това положение участието на предприятието в дадено споразумение може да съставлява израз на неговото присъединяване към този глобален картел единствено ако, участвайки в споразумението, е знаело или е било длъжно да знае, че по този начин се включва в глобалния картел (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело *Sigma Technologie/Комисия*, T-28/99, Recueil, стр. II-1845, точка 45, Решение на Общия съд от 16 ноември 2011 г., *Low & Bonar и Bonar Technical Fabrics/Комисия*, T-59/06, непубликувано в Сборника, точка 61 и от 30 ноември 2011 г., *Quinn Varlo и др./Комисия*, T-208/06, Сборник, стр. II-7953, точка 144). С други думи, трябва да се установи, че това предприятие е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели и че е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. решение *Soliver/Комисия*, точка 49 по-горе, точка 63 и цитираната съдебна практика).
- 54 В този смисъл съответното предприятие трябва да е запознато с общия характер и съществените характеристики на глобалния картел (вж. решение *Soliver/Комисия*, точка 49 по-горе, точка 64 и цитираната съдебна практика).

- 55 Следва, че за да установи участието на жалбоподателя в свързано със СРТ едно-единствено продължавано нарушение, Комисията трябва да докаже не само че контактите му с неговите конкуренти в периода между 16 март 2000 г. и 11 април 2002 г. имат антиконкурентен характер, но и че същият е знаел или разумно може да се предположи, че е знаел, от една страна, че тези контакти се вписват в общ план и с тях се цели да се подпомогне постигането на преследваната от глобалния картел цел, и от друга страна, че е знаел за общия характер и съществените характеристики на този глобален картел.
- 56 Всъщност, както изтъква жалбоподателят и както е припомнено в точка 52 по-горе, при липсата на признаци, доказващи неговото знание за съществуването или за съдържанието на споразумения и съгласувани практики, договорени на събранията „Стъкло“, единствено идентичността на предмета между събранията, на които той е участвал, и глобалния картел СРТ, както и фактът, че е имал контакти с предприятия, чието участие в посочения картел е доказано, не са достатъчни, за да докажат подобно познаване на този картел (Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95-T-32/95, T-34/95-T-39/95, T-42/95-T-46/95, T-48/95, T-50/95-T-65/95, T-68/95-T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Recueil, стр. II-491, точка 4112).
- 57 Като последица от това следва да се провери дали със споменатите от Комисията доказателства в обжалваното решение се установява, че към твърдяната дата на неговото включване в картела СРТ, тоест на 16 май 2000 г., жалбоподателят е знаел или действително е бил информиран за съществуването на картела СРТ от неговите конкуренти и че е възнамерявал да допринесе със собственото си поведение за постигането на общите цели, преследвани от всички участници в посочения картел.
- 58 В това отношение, за да докаже констатацията, че макар жалбоподателят да не е присъствал на събранията „Стъкло“ преди април 2002 г., той е бил непряко информиран за картела СРТ от някои конкуренти (съображения 313, 498—500, 502, 511, 546 и 686 от обжалваното решение), които са се опитали да го включат в последния (съображения 502 и 511 от посоченото решение), от това решение става ясно, че Комисията препраща към доказателствата, споменати в съображения 264—270, 273, 274, 278, 279, 287 и 502 от него, както и към заявленията на предприятията за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, посочени в съображения 126 (бележка под линия 176) и 549—552 от него.
- 59 Първо, без да е необходимо произнасяне по въпроса дали Комисията правилно се е основала на доказателствата, предшестващи датата на твърдяното включване на жалбоподателя в картела СРТ, за да докаже, че към тази дата той е знаел за неговото съществуване или за неправомерните поведения, планирани или приложени от участващите предприятия, или че е можел разумно да ги предвиди, достатъчно е да се констатира, че с изключение на събранията от 14 януари 1998 г., в което той е участвал, посочените доказателства се отнасят до [поверително], а не до жалбоподателя.
- 60 Всъщност, противно на констатацията, посочена в съображение 502 от обжалваното решение, и както става ясно от съображения 273 и 279 от същото това решение, правилно потвърдено от жалбоподателя, опитите, наблюдавани през първите години на картела СРТ, тоест през 1998 г. и 1999 г., на другите предприятия, участващи в картела, сред които [поверително], да накарат нови предприятия да участват в него, също са били насочени към [поверително], а не към жалбоподателя. Освен обаче обстоятелствата, напомнени в съображения 69 и 926 от обжалваното решение, според които, от една страна, жалбоподателят е бил миноритарен акционер, притежаващ 20—30 % от дяловете на това общо предприятие, създадено с [поверително], [поверително], и [поверително], и от друга страна, това предприятие също участвало в картела СРТ, Комисията не е доказала никаква връзка между жалбоподателя и [поверително] в посоченото решение. В това отношение, макар и Комисията да е адресирала изложението на възраженията и до [поверително], трябва да се отбележи, че последното не е

адресат на обжалваното решение. Освен това, както изтъква жалбоподателят, от посоченото решение не следва, че Комисията му е вменила поведението на [поверително]. Всъщност в обжалваното решение Комисията старателно е разграничила тези два правни субекта.

- 61 Следва, че доводът на Комисията, че представителят на [поверително] на събранието от 20 октомври 1999 г. е действал от името на цялата група, когато е изложил намерението на жалбоподателя да „прехвърли линията на 33 инча от своя завод в Япония към Индонезия през 2001 г.“, не може да се приеме. Впрочем подобно съображение не се съдържа в обжалваното решение, в което Комисията само посочва, че на това събрание, [поверително] е информирало Chunghwa за напредъка в увеличенията на цените на своите СРТ от 14 и от 20 инча за конкретни клиенти.
- 62 Второ, извлеченията от протоколите от събранията от 10 и 20 май и от 23 август 1999 г., споменати в съображение 279 от обжалваното решение, както и това от събранието от 21 септември 1999 г., посочено в съображение 287 от посоченото решение, отразяват само намерение на участниците в картела СРТ да се свържат с [поверително], с което [поверително] е поддържало редовни контакти. Впрочем, противно на посоченото в съображение 280 от това решение, изявлението на представителя на [поверително], на събранието на 23 август 1999 г., че то имало намерение да организира събрание с най-високостоящите ръководители на „Toshiba“, за да ги убеди да следват договореното увеличение на цените, няма предвид жалбоподателя, а [поверително]. Всъщност това изявление е цитирано в рубрика на протокола от посоченото събрание, озаглавена [поверително], която се позовава на забавянето на прилагането на увеличението на цените в Индонезия. Фактът, че това изявление не се отнася до жалбоподателя, съвпада и със задачата, възложена на [поверително], състояща се в предоставяне на [поверително] на актуална информация относно разглеждания пазар.
- 63 По този начин, противно на заключението на Комисията, посочено в съображения 280 и 995 от обжалваното решение, с тези доказателства не се установява, че жалбоподателят действително е бил информиран от [поверително] за картела СРТ.
- 64 Що се отнася до събранието от 14 януари 1998 г., споменато в бележка под линия 169 от обжалваното решение и описано в бележка под линия 131 от изложението на възраженията, в хода на което вицепрезидентът на жалбоподателя е предложил участващи на събранията на картела СРТ предприятия да изпратят представители в Япония, Корея и Тайван, за да установят двустранни контакти с японските предприятия, които не участвали в събранията „Съкло“, трябва да се отбележи, че това събрание се отнася единствено до СРТ и при това положение засяга друг картел. Всъщност в съображения 649—656 от обжалваното решение Комисията констатира, че въпреки съществуващите връзки между картелите СРТ и СРТ, целият свързан с тях набор от споразумения или от съгласувани практики представлява две отделни единствени продължавани нарушения. Впрочем, както жалбоподателят твърди в репликата, позоваванията на „СРТ“ в протокола от разглежданото събрание се отнасят до „Chunghwa Picture Tubes“, което е присъствало на това събрание. При тези условия и без да е необходимо произнасяне по твърдяната недопустимост на това доказателство, тъй като то не е било изтъкнато в изложението на възраженията по отношение на картела СРТ, Комисията не може да се основава на посочения протокол, за да заключи в съображение 502 от обжалваното решение, че жалбоподателят е имал за стратегическа цел да участва в картела СРТ посредством двустранни контакти, нито като последица от това, че той е знаел за съществуването на последния.
- 65 Освен това, противно на твърденията на Комисията и на направените в обжалваното решение констатации, фактът, че на някои събрания „Съкло“, тоест по-специално тези от 7 март, 10 и 20 май, 23 август, 21 септември и 20 октомври 1999 г., както и от 20 март и 20 ноември 2001 г., е спомената чувствителна търговска информация относно обемите на продажбите, производствените капацитети и практикуваните от жалбоподателя цени, не е достатъчен, за да

се приеме, че той е знаел за съществуването на картела СРТ и че е имал намерението да допринесе за постигането на преследваните от този картел цели. Впрочем Комисията не е доказала, че обменената от участниците на посочените събрания информация е била тази на жалбоподателя и че позоваванията на „TSB“, изведени от протоколите за тях, на които тя се основава, за да докаже участието на жалбоподателя в картела СРТ, наистина са имали предвид жалбоподателя, а не [поверително].

- 66 В това отношение следва да се отбележи, че обстоятелството, че съкращенията, съответстващи на имената на различни дружества, като „TSB“, [поверително] или [поверително], са били използвани понякога в едни и същи протоколи от събрания, не е достатъчно, за да се приеме, че участниците са полагали грижата да правят систематично разграничение между жалбоподателя и [поверително]. Всъщност тези позовавания трябва да се тълкуват в техния контекст. Трябва обаче да се констатира, че протоколите от събранията от 7 март, 21 септември и 10 май 1999 г. се позовават на намиращите се в Югоизточна Азия производители на телевизори, клиенти на [поверително], което е съвместимо със съображение 279 от обжалваното решение, според което на азиатското събрание „Стъкло“ от 21 юни 1999 г. участниците са разгледали увеличението на цените, позовавайки се също на него и на Aiwa, на което той е бил най-големият доставчик.
- 67 Освен това изявлението на представителя на [поверително] на събрание, проведено на 6 март 2000 г. с [поверително], цитирано в съображение 330 от обжалваното решение, според което „няма съмнение, че TSB ще следва политиката на GSM, ако последното реши да увеличи своите цени“, не може да се тълкува като имащо предвид жалбоподателя, доколкото трудно може да се приеме, че стратегията на предприятие, в което той притежава миноритарно участие, тежи върху неговата ценова политика, и още по-малко че го обвързва. Впрочем от отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията следва, че [поверително] е определяло своите цени самостоятелно и че неговите служители не са имали решаващо влияние извън него. Нещо повече, единствено фактът, че [поверително] е решило да се присъедини към предвидено на събранията „Стъкло“ евентуално договорено увеличение на цените, не позволява да се приеме, че то е информирало за това жалбоподателя. Накрая, отбелязването, че „японското седалище“ възнамерявало да прехвърли някои производствени линии в своите заводи, намиращи се в Тайланд или Индонезия, също не доказва, че жалбоподателят е бил информиран за плановете или въведените антиконкурентни практики и за целите, преследвани от участниците в картела СРТ, сред които Chunghwa.
- 68 Трето, Комисията също не твърди в обжалваното решение, че [поверително] е информирало по някакъв начин жалбоподателя за съществуването на картела СРТ или за преследваните от участниците в него цели.
- 69 Четвърто, дори да се предположи, както Комисията констатира в съображение 287 от обжалваното решение, че жалбоподателят е знаел за събранията на картела СРТ, няма никакво доказателство, че той е възнамерявал със собственото си поведение да допринесе за постигането на общите цели, преследвани от участниците в посочения картел.
- 70 В това отношение, противно на твърдяното от Комисията в нейното писмено становище, откъсът от бележките, направени от служител на Chunghwa на събранието „Стъкло“ от 21 септември 1999 г., посочващи това, което служител на [поверително] е изтъкнал по повод на писмо, което жалбоподателят („японското седалище на TSB“) изпратил до [поверително], искайки от него да не участва на събранията „Стъкло“, не доказва, че жалбоподателят е направил конкретния избор да не участва в посочените събрания, и не позволява да се приеме, подобно на решението на Общия съд от 6 март 2012 г., UPM-Kymmene/Комисия (T-53/06), че той е знаел за съществуването на картела СРТ и че е имал намерението за спомогне за

постигането на целите, преследвани от участниците в него. Както твърди жалбоподателят, този откъс доказва по-скоро обратното, тоест че той не желаел [поверително] да участва в събранията „Стъкло“.

- 71 Пето, противно на заключението на Комисията, посочено в съображения 498, 499 и 995 от обжалваното решение, от устните изявления на тримата податели на заявления за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, квалифицирани в съображение 126 от посоченото решение като „непротиворечиви доказателства за участието на жалбоподателя [в картела СРТ] от пролетта на 2000 г.“ и споменати в бележка под линия 176 към посоченото съображение, също не следва, че макар да е присъствал само в редки случаи на многостранните събрания, е бил най-общо информиран за техния резултат с посредничеството на [поверително].
- 72 Освен общия характер на това твърдение е важно да се посочи, на първо място, че устното изявление на Chunghwa от 28 ноември 2007 г. се позовава на [поверително], като участник в двустранните събрания, а не на жалбоподателя. Според това изявление някои предприятия участвали на двустранни събрания с предприятия, присъстващи на събранията „Стъкло“, което позволило на последните да обменят чувствителна търговска информация относно тези, които не присъствали на тях, както и да включат в техните разисквания относно цените и производството посочените предприятия. В това отношение посоченото изявление споменава три събрания между предприятията, взели участие в картела СРТ, проведени на 25 ноември 1996 г. и на 23 август и 27 октомври 1999 г., на които било договорено да се установят контакти с неучастващите предприятия. Трябва обаче да се напомни, както е установено в точка 59 по-горе, че протоколът за събранието от 23 август 1999 г., споменато в съображения 279 и 280 от обжалваното решение, има предвид [поверително], а не жалбоподателя. Също така съгласно съображение 291 от посоченото решение участниците на събранието от 27 октомври 1999 г. са разгледали подробно актуализираните устави на дружества, сред които [поверително], докато жалбоподателят не е споменат в тях.
- 73 На второ място, в последващото си устно изявление от 16 март 2009 г. Chunghwa само посочва, че жалбоподателят е участвал в двустранни и многостранни събрания. При все това в посоченото изявление не се уточнява дали с „Toshiba“ се прави позоваване единствено на седалището и следователно на жалбоподателя или на други правни субекти, като [поверително]. Така въпросът дали твърдяното участие на „Toshiba“ в събранията „на групата“, също както на двустранните събрания, има предвид жалбоподателя, не е изяснен.
- 74 На трето място, устното изявление на Samsung SDI от 13 февруари 2008 г., на което е направено позоваване в съображение 550 от обжалваното решение, описва събрание от 24 ноември 1998 г. между Samsung SDI, LGE и [поверително], на което това последно предприятие поканило „Tosummit/Toshiba“ да присъства, и че последното е участвало често на събрания от същия вид. Както обаче Комисията посочва в съображение 273 от обжалваното решение и както следва от същото това изявление, този правен субект се е позовал на [поверително], а не на жалбоподателя.
- 75 Освен това, противно на посоченото от Комисията в съображение 550 от обжалваното решение, като се основава на устното изявление на Samsung SDI от 12 март 2009 г., [поверително] било близко до [поверително], тъй като то сключило споразумение за техническа помощ с него, а не с жалбоподателя.
- 76 Накрая, твърдението на Samsung SDI в неговото устно изявление от 20 юни 2008 г., че жалбоподателят бил най-общо информиран с посредничеството на [поверително], не е доказано в достатъчна степен. Нещо повече, с оглед на неговото непряко естество, това доказателство, с произход от трето предприятие спрямо това, за което се твърди, че е информирало жалбоподателя, не е достатъчно, за да се констатира, че последният е знаел за съществуването на картела СРТ.

- 77 Следва, че противно на установеното от Комисията в съображения 548 и 552 от обжалваното решение, разглежданите устни изявления не потвърждават участието на жалбоподателя в картела СРТ и вследствие на това не могат да бъдат схващани като датиращи от този момент доказателства, потвърждаващи този въпрос (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело JFE Engineering и др./Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 219 и Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Group Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 285). Впрочем Комисията допуска в своите писма, че посочените устни изявления не дават никаква информация относно двустранните събрания, на които жалбоподателят е бил информиран с посредничеството на [поверително] за споразуменията и съгласуваните практики, предвидени на събранията „Стъкло“.
- 78 С оглед на гореизложеното трябва да се заключи, че с доказателствата, на които се основава Комисията, за да докаже, че жалбоподателят е знаел за съществуването или за съдържанието на картела СРТ преди април 2002 г., разглеждани както индивидуално, така и в тяхната цялост, не се доказва в достатъчна степен от гледна точка на правото, че жалбоподателят е знаел или действително е бил информиран за съществуването на глобалния картел СРТ от неговите конкуренти и че е възнамерявал със собственото си поведение да допринесе за постигането на общите цели, преследвани от всички участници в посочения картел. При тези условия не е необходимо при всички случаи да се разглежда въпросът за антиконкурентното естество на двустранните контакти и въпросът за тяхната евентуална връзка с картела СРТ е ирелевантен, поради което не следва да се обсъжда (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 юли 2013 г. по дело Комисия/Aalberts Industries и др., C-287/11 P, Сборник, точки 62 и 63).
- 79 Следва, че втората и третата част на първото правно основание трябва се уважат и следователно в конкретния случай първото правно основание в неговата цялост, без да е необходимо произнасяне по нарушението на правото на защита и на принципа на равно третиране, изтъкнати в подкрепа на първата и четвъртата част на посоченото основание.

По второто правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение в частта, в която се приема, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено през периода от 12 април 2002 г. до 31 март 2003 г.

- 80 Това правно основание съдържа две части, изведени, първата, от липсата на компетентност на Комисията да констатира нарушение по смисъла на член 101 ДФЕС, и втората, от грешка, свързана с констатацията, че жалбоподателят е участвал в едно-единствено продължавано нарушение.
- 81 С първата част жалбоподателят изтъква, че не може да носи отговорност за нарушението поради това, че е участвал на събранията SML, тъй като Комисията не е доказала, от една страна, че сключените или планирани на тези събрания споразумения са приложени в ЕИП, и от друга страна, че тези споразумения са имали непосредствени, съществени и предвидими последици върху пазара ЕИП посредством продажбите на преработени изделия. Освен това той изтъква нарушение на правото на защита, доколкото не е имал възможност да изрази становище по това последно твърдение на Комисията.
- 82 С втората част жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала грешка, като го е обявила за отговорен за единственото продължавано нарушение поради това, че е участвал на четири събрания SML, проведени в Азия на 12 април, 27 май и 6 декември 2002 г., както и на 10 февруари 2003 г., и включващи Samsung SDI и групата LPD. В това отношение жалбоподателят изтъква, че Комисията погрешно е обединила дейностите на четири групи различни събрания, тоест събранията SML, събранията ASEAN, азиатските събрания „Стъкло“ и европейските събрания „Стъкло“ в едно-единствено продължавано нарушение, при липсата на доказателство, показващо наличието на общ план, преследващ единна икономическа цел, и

въпреки че тези групи събрания не били достатъчно допълващи се и свързани помежду си. При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че не може да бъде обявен за отговорен за глобалното споразумение, доколкото той не е знаел за неговото съществуване и е нямал намерението да допринесе за същото със своето участие на събранията SML.

- 83 Най-напред следва да се разгледа втората част на настоящото правно основание, и по-специално въпроса дали Комисията с право е приела, че жалбоподателят е участвал в едно-единствено продължавано нарушение поради факта на неговото присъствие на четири събрания SML между 12 април 2002 г. и 10 февруари 2003 г. В това отношение от съображение 313 от обжалваното решение следва, че считано от април 2002 г., жалбоподателят е започнал редовно да участва самостоятелно на събранията и че доказателствата относно тези контакти показват, че те са били поддържани, за да му се предоставят актуализирани данни и за да бъде част от развитието и бъдещите проекти за капацитет, продажби и цени в световен мащаб. Съгласно съображение 502 от това решение на първото от тези събрания, тоест това от 12 април 2002 г., споменато в съображения 374 и 375 от посоченото решение, участниците се договорили да си сътрудничат непрекъснато, да провеждат събрание на всеки два месеца, да запазят цените на същото ниво или да ги увеличат през третото тримесечие на 2002 г., както и насоки относно цените. Накрая, съгласно съображения 387, 388 и 503 от това решение съществували доказателства и за това, че жалбоподателят е играел активна роля в картела.
- 84 Важно е да се отбележи обаче, че освен доказателствата за участието на жалбоподателя на събранията SML и тяхната антиконкурентна цел, които не са оспорени, Комисията не е уточнила в обжалваното решение данните, на които се основава, за да констатира, че жалбоподателят е знаел за планираните или въведени от участниците в картела СРТ противоправни поведения и че е възнамерявал със собственото си поведение да допринесе за постигането на общите цели, преследвани от последните.
- 85 В това отношение и при всички случаи анализът на протоколите за събранията SML, който Комисията е направила в съображения 374, 375, 377, 384 и 387 от обжалваното решение, не позволява да се заключи, че жалбоподателят е знаел за съществуването на картела СРТ на глобално ниво и че е възнамерявал да допринесе за постигането на общите цели, преследвани от участниците в него. Всъщност Комисията се задоволява да опише предмета и световния обхват на тези събрания и да отбележи, че за участниците на първото от тези събрания се твърди, че са решили да продължат своето сътрудничество в световен мащаб. Подобно обстоятелство обаче, дори да се предположи, че е доказано, не позволява да се приеме, че знанието за съществуването на картела СРТ е било доказано по смисъла на съдебната практика, цитирана в точки 52 и 53 по-горе.
- 86 Следва, че без да е необходимо да се разглежда дали събранията SML са част от едно-единствено продължавано нарушение, трябва да се заключи, че Комисията не е доказала в достатъчна степен от гледна точка на правото, че като е участвал на четирите събрания SML, жалбоподателят със собственото си поведение е възнамерявал да допринесе за постигането на всички общи цели, преследвани от участващите в картела СРТ предприятия, и че е знаел за противоправните поведения, планирани или въведени от посочените участници при преследването на същите цели, или че е можел разумно да ги предвиди и е бил готов да поеме риска за това по смисъла на съдебната практика, цитирана в точки 52—54 по-горе. Впрочем знанието за тези поведения не може да се изведе, съгласно обща преценка на приетите в обжалваното решение доказателства, и от обстоятелството, че жалбоподателят е поддържал, на първо време, двустранни контакти с някои от участниците в картела СРТ, а след това е участвал в четири събрания SML с някои от тях.
- 87 Поради това втората част на второто правно основание трябва да се уважи, без да е необходимо произнасяне на този етап относно компетентността на Комисията да констатира нарушение по смисъла на член 101 ДФЕС, поради факта на участието на жалбоподателя на събранията SML.

По четвъртото правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, в частта, в която се заключава, че жалбоподателят е солидарно отговорен за участието на MTPD в нарушението, извършено през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

- 88 Това правно основание се разделя на три части, изведени, първата, от липса на мотиви, втората, от грешка в преценката, що се отнася до упражняването на решаващо влияние от жалбоподателя върху поведението на общото предприятие, и третата, от нарушение на правото на защита, доколкото жалбоподателят не е имал достъп до бележките на Panasonic, представени в отговор на изложението на възраженията и след изслушването.
- 89 Най-напред следва да се разгледа втората част на това правно основание.

– По втората част

- 90 Жалбоподателят отбелязва, че MEI е притежавало изключителния контрол върху MTPD с мажоритарно участие от 64,5 %, назначавало е по-голямата част от членовете на неговия управителен съвет, като по този начин е контролирало всички решения, приети от управляващите органи, които изискват обикновено мнозинство, избирало е неговия президент и е управлявало неговите текущи дейности. Следователно жалбоподателят е притежавал само миноритарно участие от 35,5 %, но за сметка на това не е имал права, надхвърлящи тези, които обичайно се предоставят на миноритарните акционери. Според него обаче въпреки доказателствата, които доказват това обстоятелство и противно на решението на Bundeskartellamt (германски орган по конкуренцията), разрешаващо проекта за създаването на MTPD под формата на придобиване на изключителния контрол на общото предприятие от MEI, Комисията е приела погрешно, че правата, вписани в устава на MTPD и в споразумението относно създаването на MTPD (споразумение за обединяване на дейности, наричано по-нататък „BIA“), му предоставяли правото да блокира стратегическите мерки, така че му предоставяли съвместен контрол върху посоченото предприятие. Според него тези права не му позволявали нито да влияе на текущите дейности на MTPD или на неговото поведение на пазара, нито да контролира цените, търговията или всякакъв друг аспект от неговата търговска политика, и не му предоставяли никаква управленска власт.
- 91 Жалбоподателят поддържа, че вследствие на това, противно на изводите в обжалваното решение, той не съставлявал една стопанска единица с MTPD и не бил в състояние да упражнява решаващо влияние върху неговото поведение на пазара, нито действително е упражнил подобно влияние. В това отношение той твърди, че никога не е упражнявал своите твърдени права на вето и че Комисията не е доказала, че той е знаел за участието на MTPD в картела CRT през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.
- 92 Комисията оспорва тези доводи.
- 93 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика поведението на дадено дъщерно дружество може да бъде вменено на дружеството майка по-конкретно когато, макар и да има отделна правосубектност, това дъщерно дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка, с оглед в частност на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два правни субекта (вж. Решение на Съда от 26 септември 2013 г. по дело EI du Pont de Nemours/Комисия, C-172/12 P, точка 41 и цитираната съдебна практика).

- 94 Действително в подобна ситуация, тъй като дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и по този начин формират едно предприятие по смисъла на член 101 ДФЕС, Комисията може да адресира до дружеството майка решение за налагане на глоби, без да се изисква да е доказано личното участие на последното в нарушението (Решение по дело *EI du Pont de Nemours/Комисия*, точка 93 по-горе, точка 42).
- 95 Следва също да се отбележи, че за да може да вмени поведението на дъщерно дружество на дружеството майка, Комисията не може да се задоволи с констатацията, че дружеството майка е в състояние да упражни решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество, а трябва също да провери дали това влияние действително е било упражнено (Решение по дело *EI du Pont de Nemours/Комисия*, точка 93 по-горе, точка 44; вж. Решение на Общия съд от 11 юли 2014 г. по дело *Sasol* и др./Комисия, T-541/08, Сборник, точка 43, и Решение на Общия съд по дело *RWE* и *RWE Dea/Комисия*, T-543/08, Сборник, точка 101 и цитираната съдебна практика). По принцип Комисията трябва да докаже подобно решаващо влияние въз основа на множество фактически обстоятелства (вж. Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело *Avebe/Комисия*, T-314/01, *Recueil*, стр. II-3085, точка 136 и цитираната съдебна практика).
- 96 Обикновено притежаването на мажоритарен дял от капитала на дъщерното дружество може да позволи на дружеството майка действително да упражнява решаващо влияние върху дъщерното му дружество, по-специално върху поведението му на пазара. Вече е прието, че когато действително упражняваният контрол от дружество майка върху дъщерното му дружество, от което то притежава 25,001% от капитала, съответства на миноритарно участие, твърде отдалечено от мажоритарното, не може да се приеме, че дружеството майка и дъщерното му дружество принадлежат към една и съща група, в рамките на която образуват една стопанска единица (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 юли 2011 г. по дело *Fuji Electric/Комисия*, T-132/07, Сборник, стр. II-4091, точка 182 и цитираната съдебна практика).
- 97 Миноритарното участие обаче може да позволи на дружество майка действително да упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерното му дружество, ако е придружено от права, които превишават обикновено предоставените на миноритарните акционери права, за да се защитят финансовите им интереси, които, разгледани според метода на съвкупността от съгласувани признаци по правната си или икономическа природа, са от естество да докажат, че е упражнено решаващо влияние върху поведението на дъщерното дружество на пазара. По този начин доказателството за ефективно упражняване на решаващо влияние може да се представи от Комисията посредством съвкупност от признаци, въпреки че всеки от тези признаци сам по себе си няма необходимия доказателствен характер (Решение по дело *Fuji Electric/Комисия*, точка 96 по-горе, точка 183).
- 98 Предвид факта, че по силата на член 263 ДФЕС Общият съд трябва да се ограничи до контрол за законосъобразност на обжалваното решение въз основа на съдържащите се в него мотиви, ефективното упражняване на ръководно правомощие от дружеството майка върху дъщерното му дружество трябва да се прецени единствено в зависимост от представените от Комисията в обжалваното решение доказателства, които вменяват отговорността за нарушението на дружеството майка. При това положение единственият релевантен въпрос е дали доказателството за нарушението е представено или не с оглед на посочените доказателства (вж. решение *Fuji Electric/Комисия*, точка 96 по-горе, точка 185 и цитираната съдебна практика).
- 99 По-нататък, следва да се припомни, че Съдът вече е приел, че упражняването на съвместен контрол от две независими едно от друго дружества майки върху тяхно дъщерно дружество по принцип допуска Комисията да установи, че едното от тези дружества майки и разглежданото дъщерно дружество представляват една стопанска единица и че това е така дори и ако това дружество майка притежава по-малка част от капитала на дъщерното дружество, отколкото другото дружество майка (вж. в този смисъл Решение на Съда от 16 декември 2010 г. по дело *AceaElectrabel Produzione/Комисия*, C-480/09 P, Сборник, стр. I-13355, точка 64).

- 100 Ефективното упражняване на правомощие по управление от дружеството майка или от дружествата майки върху дъщерното им дружество може да следва пряко от прилагането на приложимите правни разпоредби или от споразумение между дружествата майки, сключено в съответствие със същите тези правни разпоредби, за управлението на общото им дъщерно дружество. Значението на участието на дружеството майка в управлението на дъщерното му дружество може да се удостовери и чрез присъствието начело на дъщерното дружество на редица лица, които заемат ръководни функции в дружеството майка. Подобно натрупване на функции задължително поставя дружеството майка в положение да влияе решително върху поведението на дъщерното му дружество на пазара, доколкото позволява на членовете на ръководството на дружеството майка при упражняване на ръководните им функции в дъщерното дружество да следят поведението на последното на пазара да съответства на посочените от ръководните органи на дружеството майка насоки. Подобна цел може да се постигне, без член или членове на дружеството майка, които поемат ръководни функции в дъщерното дружество, да имат качеството на довереник на дружеството майка. Накрая участието на дружеството майка или на дружествата майки в управлението на дъщерното дружество може да следва от служебните отношения, които първите поддържат с второто. По този начин, когато дружеството майка е и доставчик или клиент на дъщерното си дружество, то има много характерен интерес да ръководи производствената и дистрибуторската дейност на последното, за да се възползва максимално от печалбата, генерирана от така осъществяваната вертикална интеграция (вж. Решение по дело Fuji Electric/Комисия, точка 96 по-горе, точка 184 и цитираната съдебна практика).
- 101 Накрая, когато от тези разпоредби следва, че дружествата майки са били оправомощени да действат за сметка на съвместното предприятие и да го задължават спрямо трети лица само съвместно и че те са били съвместно отговорни за следваната политика от посоченото предприятие, действителното упражняване на решаващо влияние върху търговското поведение на последното предприятие може да се презумира, подобно на насочения към бъдещето контрол, извършван в областта на концентрациите (вж. в този смисъл Решение по дело Sasol и др./Комисия, точка 95 по-горе, точка 49).
- 102 Като се има предвид обаче, че анализът на действителното упражняване на решаващо влияние се отнася за миналото и съответно може да се основе на конкретни обстоятелства, както Комисията, така и заинтересованите страни могат да представят доказателства за това, че търговските решения на съвместното предприятие са били определяни по ред и условия, които са различни от произтичащите такива единствено от абстрактния анализ на споразуменията относно функционирането на съвместното предприятие (вж. в този смисъл Решение по дело Fuji Electric/Комисия, точка 96 по-горе, точки 194 и 195, и Решение на Общия съд от 13 юли 2011 г. по дело General Technic-Otis и др./Комисия, T-141/07, T-142/07, T-145/07 и T-146/07, Сборник, стр. II-4977, точки 115—117).
- 103 Именно с оглед на тези елементи трябва да се анализира основателността на втората част на четвъртото правно основание.
- 104 В конкретния случай в съображения 931—933 и 956 от обжалваното решение Комисията изброява, най-напред, обективните обстоятелства, установяващи, че двете дружества майки на МТРД са били в състояние да упражнят решаващо влияние върху поведението на същото на пазара, като са осъществявали активно надзор и управление. По-нататък, в съображения 934—936 от обжалваното решение, Комисията сочи примери за сътрудничество между двете дружества майки на МТРД, които показвали, от една страна, действителното упражняване на решаващо влияние върху поведението на последното на пазара, и от друга страна, обстоятелството, че тяхното съвместно одобрение било необходимо за вземането на важни решения спрямо него.

- 105 В самото начало следва да се отбележи, че с оглед на факта, че първото и второто правно основание на жалбата бяха уважени, твърдението на Комисията, че жалбоподателят е знаел за съществуването на картела СРТ, поради неговото пряко участие преди създаването на МТРД, и оттук — за последващото участие на последното, не може да се приеме. При всички случаи е важно да се подчертае, че що се отнася до въпроса за вменимостта на поведението на МТРД на жалбоподателя, констатацията за знанието на последното за участието на МТРД в посочения картел е ирелевантна. Всъщност съвсем не е необходимо за вменяване на дружество майка на действията, извършени от неговото дъщерно дружество, да се докаже, че това дружество майка е участвало пряко или е знаело за инкриминираното поведение. В тази връзка следва да се припомни, че не наличието на отношения, свързани с подбудителство относно нарушението, между дружеството майка и неговото дъщерно дружество, нито пък, на по-силно основание, участието на първото в споменатото нарушение, а фактът, че те представляват едно предприятие по смисъла на член 101 ДФЕС, дава право на Комисията да адресира решението за налагане на глоби до дружеството майка (вж. Решение на Общия съд от 2 февруари 2012 г. по дело *EI du Pont de Nemours* и др./Комисия, T-76/08, точка 76 и цитираната съдебна практика).
- 106 Що се отнася до акционерната структура на предвидените в устава органи на МТРД и вземането на решения от същите, следва да се отбележи, на първо място, че напълно правилно Комисията констатира в съображения 932 и 956 от обжалваното решение, че в съответствие с разпоредбите на ВИА двете дружества майки имали право на вето върху основните за дейностите на МТРД въпроси от стратегическо значение, което се изразявало в упражняването на съвместен контрол върху последното.
- 107 В това отношение жалбоподателят не може да твърди, че всички области, обхванати от изброените в член 21, параграф 2 от ВИА решения, за приемане е необходимо одобрението от двете дружества майки, и в член 23, параграф 2 от посочения ВИА, за които е необходимо съгласието поне на един директор, назначен от всяко от дружествата майки, спадат към правата, които се предоставят обичайно на миноритарните акционери с цел да защитят техните финансови интереси като инвеститори в съвместното предприятие по смисъла на точка 66 от Консолидираното юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 95, 2008 г., стр. 1, наричано по-нататък „Консолидираното юрисдикционно известие“). Всъщност от параграф 67 от това известие, чиято релевантност в случая не се оспорва от страните, следва, че правата на вето, които предполагат съвместен контрол, по принцип включват решения по въпроси, свързани с бюджета, бизнес плана, големи инвестиции или назначението на висши ръководители. Освен това от параграфи 68—70 от Консолидираното юрисдикционно известие следва, че право на вето върху бизнес план може да бъде достатъчно само по себе си, за да предостави на миноритарния акционер съвместен контрол на общото предприятие, дори при липсата на друго право на вето, докато правата на вето, свързани с решенията за назначаване и освобождаване на висшето ръководство и приемането на бюджета, са от първостепенно значение. Накрая, по смисъла на параграф 71 от посоченото известие, когато правото на вето се отнася до инвестициите на общото предприятие, значимостта на това право зависи от размера на инвестициите, които подлежат на одобрение от страна на предприятията майки, и от това доколко инвестициите са съществена характеристика на пазара, на който действа съвместното предприятие.
- 108 Член 23, параграф 2 от ВИА обаче предоставя на Toshiba права на вето както върху материалните инвестиции (точка 12), така и върху създаването, участието в капитала или придобиването на дружество или на друг вид дейност, водещи до плащането на сума, равна или по-голяма от един милиард йени (точка 8), или върху отпускането на заеми на дъщерните дружества или други правни субекти на стойност равна или по-голяма от един милиард йени (точка 9). Както изтъква Комисията, тези суми не изглеждат прекомерни с оглед на първоначалната инвестиция

на жалбоподателя в МТРД, възлизаща на 26,5 милиарда йени, поради което право на вето в тази област би представлявало признак, че жалбоподателят е бил в състояние да упражни решаващо влияние върху поведението на МТРД на пазара.

- 109 Освен това, както посочва Комисията в съображения 933 и 953 от обжалваното решение, в съответствие с член 27, параграф 1 от ВИА МЕІ и жалбоподателят приели документ, валиден до 31 март 2008 г., съдържащ данни относно продажбите, производството, развитието, работещите лица, инвестициите, финансовите планове и събирането на капитала относно МТРД, който представлявал основата на бизнес плана на последното. Тази разпоредба предвиждала, че през начален период от две години, който завършвал на 31 март 2005 г., първоначалният бизнес план на МТРД ще бъде одобрен от дружествата майки и че в съответствие с втория ѝ параграф, считано от тази дата, годишните бизнес планове ще бъдат изготвяни от МТРД, след консултиране с неговите дружества майки. С протокол за споразумение от 7 декември 2004 г., изменящ член 27, параграф 2 от ВИА, дружествата майки обаче са продължили началния период до 31 март 2007 г., поради което трябвало да се споразумеят относно бизнес плана на МТРД и относно последващите му изменения през цялата продължителност на съществуването на последното.
- 110 Следва, че напълно правилно Комисията е приела, че ВИА и бизнес планът, които съдържали основните оперативни и финансови цели на МТРД, както и неговия съществен стратегически план, са били определени от неговите дружества майки. Всъщност, дори да се предположи, както изтъква в своите писма жалбоподателят, че той не е взел конкретно участие в изготвянето на посочените планове, тяхното одобряване от него, както и предварителното консултиране с него били необходими с оглед на член 27, параграф 2 от ВИА. Впрочем жалбоподателят не оспорва, че е одобрил всички годишни бизнес планове на МТРД.
- 111 Поради това, без да е необходимо да се разглеждат изтъкнатите от жалбоподателя причини за удължаването на началния период, трябва да се констатира, че това удължаване е имало за последица да снабди последния с право на вето върху плана за развитие на МТРД, което се отнасяло и до неговия бюджет, при това през цялата продължителност на неговото съществуване. Така, противно на твърденията на жалбоподателя, правото на вето върху посочения бизнес план не е било лишено от полезно действие. Нещо повече, само по себе си притежаването на подобно право е достатъчно да се приеме, по смисъла на точка 70 от консолидираното юрисдикционно известие, че той действително е упражнил решаващо влияние върху общото предприятие.
- 112 С оглед на гореизложеното, както е констатирала Комисията, някои от правата, изброени както в член 23, параграф 2 от ВИА, така и в член 27 от него, спадат към областите, позволили на жалбоподателя да упражни решаващо влияние върху търговската стратегия на МТРД, съвместно с Panasonic. Също, както става ясно от съображение 956 от обжалваното решение, това дали жалбоподателят на практика никога не е използвал тези права е ирелевантно в случая, доколкото става въпрос за преценката на упражняването на решаващо влияние от него върху поведението на МТРД на пазара. Всъщност за вземането на решенията, спадащи към областите, посочени по-конкретно в член 23, параграф 2 от ВИА, двете дружества майки е трябвало да постигнат предварително съгласие. Поради това притежаването на разглежданите права на вето по необходимост е имало отражение, макар и непряко, върху управлението на МТРД.
- 113 Впрочем към тези права на вето се добавят правата, изброени в член 21, параграф 2 от ВИА, тоест правата относно въпросите, за които са необходими специално резолюции на събранието на акционерите по силата на търговското право и въпросите относно емитирането на нови акции, както и относно разпределянето на дивиденди. Тези права представляват допълнителен признак, на който Комисията може да се основе, за да приеме, че жалбоподателят е бил в състояние да упражни решаващо влияние върху поведението на МТРД.

- 114 Второ, следва да се отбележи, че както става ясно от обжалваното решение, други обстоятелства, изтъкнати от Комисията в обжалваното решение, позволяват да се приеме, че жалбоподателят е бил в състояние да упражни решаващо влияние върху поведението на MTPD на пазара.
- 115 В това отношение следва да се отбележи най-напред, както Комисията констатира в съображение 975 от обжалваното решение, че един от четиримата директори, назначени от жалбоподателя, от общо десетте директори на управителния съвет на MTPD, по силата на член 22, параграф 2 от ВИА е заемал едновременно ръководна длъжност в предприятието жалбоподател, което не е оспорено от последния. Това обстоятелство обаче се явява признак, на която Комисията може да се основе, за да констатира, наред с други елементи, че жалбоподателят е бил в състояние да упражни решаващо влияние върху поведението на MTPD.
- 116 Освен това в съответствие с член 22, параграф 3 от ВИА жалбоподателят трябва да назначи един от двамата управители, оправомощени да представляват общото предприятие, който е и вицепрезидентът на същото. Както правилно констатира Комисията в съображения 940 и 941 от обжалваното решение, двамата вицепрезиденти на MTPD, които са назначени по времето на неговото съществуване, са упражнявали преди това функциите на високопоставени кадри в рамките на ръководството на жалбоподателя и са се върнали в него след това. От това следва, че макар те да не са запазили договорни връзки с последния и че вече не били под пряката му власт, те неминуемо са познавали задълбочено неговата политика и неговите търговски цели и са били в състояние да обединят политиката на MTPD с интересите на жалбоподателя. Впрочем с твърдението на жалбоподателя относно твърдяната символична роля на вицепрезидента на MTPD не може да се обори този извод.
- 117 Освен това, както констатира Комисията в съображение 957 от обжалваното решение, обстоятелството, че управителният съвет на MTPD никога не се противопоставил на решенията на неговия назначен от Panasonic президент, не може да се тълкува като липса на упражнено решаващо влияние върху поведението на MTPD на пазара от страна на жалбоподателя, а по-скоро като одобрение на търговската политика на последния.
- 118 При тези условия фактът, от една страна, че президентът на MTPD, назначен от Panasonic, бил отговорен за текущото управление на същото и че той одобрявал повечето важни решения за неговата дейност, и от друга страна, че Panasonic било отговорно за оперативната дейност и за управлението на MTPD, по силата на член 20, параграф 2 от ВИА, не позволява да се приеме, че Panasonic е упражнявало само решаващо влияние върху MTPD. Всъщност, както е посочено в съображение 956 от обжалваното решение, съгласно същата тази разпоредба във връзка с член 20, параграф 3 от ВИА, сътрудничеството на жалбоподателя е необходимо за целите на управлението на общото предприятие.
- 119 Освен това, както Комисията констатира в съображения 977 и 978 от обжалваното решение, съдържащата се в член 28, параграф 3 от ВИА клауза, предвиждаща, че MTPD ще бъде преференциалният доставчик на дружествата майки за производството на телевизори и че в същото време посочените дружества ще бъдат преференциалните доставчици на компоненти ЕЛТ за MTPD, представлява допълнителен признак за участието на жалбоподателя в управлението на MTPD и показва съществуването на тесни и трайни икономически връзки между тях, които трябва да бъдат взети предвид при преценката на наличието на решаващо влияние (вж. в този смисъл Решение по дело Fuji Electric/Комисия, точка 93 по-горе, точка 184). Този извод не може да се оспори с факта, че жалбоподателят е използвал и други доставчици на СРТ. Освен това жалбоподателят не може надлежно да изтъква, че не е участвал в пускането на пазара на готовото изделие от MTPD, при положение че, както уточнява Комисията, без това да е оспорено, след прехвърлянето на своята дейност ЕЛТ на MTPD последното е използвало [поверително], притежавано от жалбоподателя (вж. точка 3 по-горе), като канал за продажба в Европейския съюз. Освен това жалбоподателят не е оспорил по надлежен начин посоченото от Комисията обстоятелство в съображение 977 от обжалваното решение, че продадените по този

начин СРТ произхождали отчасти от заводите на МТРД и били отчасти предмет на подизпълнение от завода на жалбоподателя в Химеджи (Япония), който не бил прехвърлен на МТРД.

- 120 Трето, от доказателствата, на които се основава Комисията в обжалваното решение, следва, че жалбоподателят е участвал в управлението на МТРД по-конкретно като е дал своето съгласие за закриването на две от неговите дъщерни дружества в Европа и в Съединените щати през ноември 2005 г. В това отношение трябва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че е дал своето съгласие за закриването на посочените заводи, но се задоволява да поддържа, че тази мярка имала изключителен характер и не спадала към търговската политика на МТРД. По този начин неговото участие във вземането на подобно решение не доказвало трайно влияние от негова страна върху поведението на МТРД. Противно обаче на доводите на жалбоподателя, посоченото в съображения 936 и 964 от обжалваното решение обстоятелство, че при липсата на неговото съгласие това затваряне не можело да се извърши, което следва впрочем от член 23, параграф 2 от ВИА, представлява признак, че той действително е упражнил решаващо влияние върху търговската политика на общото предприятие. Всъщност съгласно тази разпоредба подобно решение не е можело да бъде взето от общото предприятие, ако един от директорите, назначени от жалбоподателя в Управителния съвет на МТРД, не даде своето одобрение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 2 февруари 2012 г. по дело Dow Chemical/Комисия, T-77/08, точка 86).
- 121 Що се отнася до доводите на жалбоподателя, с които той оспорва да е дал икономически указания на МТРД и да е участвал в неговото текущо управление, трябва да се припомни, както констатира Комисията в съображение 958 от обжалваното решение и както следва от съдебната практика, че възможността за упражняване на решаващо влияние върху търговската политика на общо предприятие не изисква доказването на намеса в текущото управление на дейностите на посоченото предприятие, нито на влияние върху търговската политика *stricto sensu* на последното, каквато е неговата дистрибуторска или ценова стратегия, а по-скоро в общата стратегия, която определя насоките на предприятието. По-специално дружество майка може да упражни решаващо влияние върху своите дъщерни дружества дори без да използва право на контрол и без да дава указания или конкретни насоки върху някои аспекти на търговската политика. Такива указания са само особено явен признак за съществуването на решаващо влияние на дружеството майка върху търговската политика на неговото дъщерно дружество. Липсата им по никакъв начин не позволява да се направи извод за самостоятелност на дъщерното дружество. От съвкупността от икономическите и юридическите връзки между дружеството майка и неговите дъщерни дружества може и индиректно да се направи извод за съществуването на единна търговска политика в рамките на дадена група. Например влиянието на дружеството майка върху неговите дъщерни дружества по отношение на корпоративната стратегия, политиката на предприятието, производствените планове, инвестициите, капацитетите, финансовите ресурси, човешките ресурси и юридическите въпроси може да има косвено въздействие върху пазарното поведение на дъщерните дружества и на цялата група от предприятия. В края на краищата, решаващият критерий е дали поради интензитета на своето влияние дружеството майка може да ориентира поведението на своето дъщерно дружество до степен, в която и двете да бъдат възприети като една стопанска единица (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 73 и Решение по дело Dow Chemical/Комисия, точка 120 по-горе, точка 77).
- 122 Така от гореизложеното следва, че с оглед на всички икономически, юридически и организационни връзки между жалбоподателя и МТРД, Комисията не е допуснала грешка, като е констатирала, че жалбоподателят, в качеството на дружество майка на МТРД, е упражнил със съгласието на Panasonic решаващо влияние върху поведението на същото на пазара на СРТ. Следва, че Комисията не е допуснала грешка, като е счела, че жалбоподателят и МТРД са част

от едно и също предприятие по смисъла на член 101 ДФЕС, и като е обявила по този начин жалбоподателя и Panasonic за солидарно отговорни за поведението на MTPD през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

123 От това следва, че втората част на четвърто правно основание трябва да се отхвърли.

– По първата част

124 Жалбоподателят поддържа, че Комисията не е посочила кои са обикновено предоставяните на миноритарните акционери права, нито е уточнила изброените елементи в член 23, параграф 2 от ВИА, които превишават този праг.

125 Трябва все пак да се отбележи, че при положение че Общият съд може да се произнесе по съществуващото на втората част на четвъртото правно основание, а жалбоподателят успя да се защити, противно на изтъкнатото от последния, обжалваното решение е достатъчно мотивирано по този въпрос. Следва, че твърдението за нарушение, изтъкнато в подкрепа на първата част, трябва да се отхвърли като неоснователно.

– По третата част

126 Жалбоподателят изтъква нарушение на своето право на защита, доколкото въпреки направените искания не е получил достъп до бележките, направени от Panasonic в отговор на изложението на възраженията и вследствие на изслушването по повод на бизнес плана на MTPD. В това отношение той твърди, че макар тези искания за достъп да са отхвърлени с мотив, че Комисията не е имала намерението да изтъкне тези документи срещу него в обжалваното решение, тя се е основала безрезервно на тях в подкрепа на своята констатация за съвместно упражнено решаващо влияние върху поведението на MTPD.

127 В това отношение следва да се припомни, че зачитането на правото на защита във всяко производство, което би могло да приключи с налагане на санкции, по-точно глоби или периодични имуществени санкции, е основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се спазва, дори да става дума за административно производство (вж. Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, Recueil, стр. I-10821, точка 30 и цитираната съдебна практика).

128 Зачитането на правото на защита изисква по време на административната процедура заинтересованото предприятие да е било в състояние да изложи ефективно своята гледна точка относно истинността и значимостта на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, приети от Комисията в подкрепа на твърдението ѝ за съществуване на нарушение (вж. Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Dalmine/Комисия, C-407/04 P, Сборник, стр. I-829, точка 44 и цитираната съдебна практика).

129 Освен това според постоянната съдебна практика несъобщаването на документ съставлява нарушение на правото на защита само ако засегнатото предприятие докаже, от една страна, че Комисията се е основала на този документ в подкрепа на твърдението си за съществуването на нарушение, и от друга страна, че това твърдение може да бъде доказано само въз основа на този документ. Ако съществуват други писмени доказателства, с които страните са се запознали в хода на административното производство, конкретно подкрепящи изводите на Комисията, изключването като доказателствено средство на несъобщен уличаващ документ не би опровергало основателността на твърденията за нарушения, възприети в оспорваното решение. Ето защо задача на заинтересованото предприятие е да докаже, че резултатът, до който е стигнала Комисията в своето решение, е щял да бъде различен, ако като уличаващо

доказателство е бил изключен несъобщен документ, на който Комисията се е основала, за да обвини в нарушения това предприятие (вж. Решение на Съда от 1 юли 2010 г. по дело Knauf Gips/Комисия, С-407/08 Р, Сборник, стр. I-6375, точка 13 и цитираната съдебна практика).

- 130 В конкретния случай в съображение 933 от обжалваното решение Комисията констатира, че бизнес планът на МТРД е бил определен от дружествата майки, и посочва в бележка под линия 1821, че Panasonic е потвърдило тази преценка в отговора си на изложението на възраженията. Освен това в съображение 934 от посоченото решение Комисията отбелязва, че в своите бележки след изслушването Panasonic е потвърдило, че бизнес планът на МТРД е бил определен съвместно от неговите дружества майки, като се позовава на отговора на Panasonic на изложението на възраженията. Накрая, в съображение 948 от това решение Комисията повтаря тази констатация, като препраща към документите, разпространени от Panasonic в хода на изслушването, които доказват, че през 2004 г. МТРД е поискало конкретно одобрението на жалбоподателя, за да продължи своите финансови загуби.
- 131 Следва да се припомни, че както беше констатирано в рамките на втората част на това правно основание (точка 109 по-горе), дори да се предположи, че жалбоподателят не е взел конкретно участие в изготвянето на плановете за развитие на МТРД, тяхното одобряване от него, както и предварителното консултиране с него са били необходими с оглед на ВИА. Всъщност, от една страна, отговорността на жалбоподателя в качеството на едно от дружествата майки на МТРД е доказана в достатъчна степен, без да е необходимо да се използват документите, представени от Panasonic след устното изслушване, до които жалбоподателят твърди, че не е имал достъп (вж. точки 104—123 по-горе). От друга страна, жалбоподателят не твърди, че посочените документи съдържат оневиняващите доказателства, на които той е можел да се позове. При тези условия липсата на съобщаване на посочените документи не представлява нарушение на неговото право на защита по смисъла на цитираната в точка 129 по-горе съдебна практика.
- 132 Следва третата част, както и четвъртото правно основание в неговата цялост, да се отхвърлят.

По третото правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото в него се прави изводът, че жалбоподателят е отговорен за нарушението, извършено през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

- 133 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от грешка, доколкото в него не се прави разграничение между неговата отговорност на основание твърдяното му пряко участие в нарушението и неговата производна отговорност на основание твърдяното участие на МТРД. Според жалбоподателя Комисията обаче е трябвало да заключи, че всякакво участие от негова страна в нарушението е приключило на 31 март 2003 г., когато той напуснал пазара на ЕЛТ, като прехвърлил цялата тази дейност на МТРД. Жалбоподателят твърди, че всяка отговорност през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г. следователно може да произтича само от участието на МТРД в нарушението и че това е трябвало да се посочи ясно в диспозитива на решението.
- 134 Комисията отхвърля тези доводи.
- 135 В самото начало трябва да се припомни, че в член 1, параграф 2, буква г) от диспозитива на обжалваното решение Комисията приема, че жалбоподателят е участвал в картела от 16 май 2000 г. до 12 юни 2006 г.
- 136 В това отношение трябва да се отбележи, че както беше заключено в рамките на четвъртото правно основание, Комисията правилно е вменила противоправното поведение на МТРД от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г. на жалбоподателя и на Panasonic, като е приела, че те представляват една стопанска единица. От постоянната съдебна практика обаче следва, че

макар и да не участва пряко в нарушението, дружеството майка упражнява в подобен случай решаващо влияние върху дъщерното или дъщерните дружества, участвало или участвали в него. От това следва, че в този контекст отговорността на дружеството майка не би могла да се счита за безвиновна отговорност. При тези обстоятелства дружеството майка се осъжда за нарушение, за което се счита, че е извършено от самото него (вж. Решение на Общия съд от 27 юни 2012 г. по дело *Vollogé/Комисия*, T-372/10, Сборник, точка 52 и цитираната съдебна практика).

- 137 При всички случаи, както следва от мотивите на обжалваното решение, и по-специално от изложените конкретно в съображения 126, 303, 923—927, 993—996, 1000 и 1088 от него, Комисията е разграничила два периода за целите на вменяването на отговорността на правните субекти, които са част от групата на жалбоподателя или са под негов контрол (вж. точки 3 и 4 по-горе), тоест периода преди прехвърлянето на неговите дейности ЕЛТ на общото предприятие, за който той е отговорен поради прякото си участие в картела, и периода след посоченото прехвърляне, за който той е отговорен поради участието си в МТРД, върху поведението на което той е упражнил, според Комисията, решаващо влияние. Така в съображение 1183 от обжалваното решение (таблица 12, буква б), точки 9 и 10), се прави изводът, че за периода преди създаването на МТРД на жалбоподателя следва да се наложи глоба, възлизаща на 28 048 000 EUR, а за периода на общото предприятие, солидарно с *Panasonic* и МТРД, глоба, възлизаща на 86 738 000 EUR. Тези глоби следват от член 2, параграф 2, букви ж) и з) от обжалваното решение.
- 138 Трябва да се отбележи, че от гореизложеното следва, от една страна, че жалбоподателят се счита за извършил нарушението през целия период, посочен в член 1, параграф 2, буква г) от диспозитива на обжалваното решение, и от друга страна, че мотивите на посоченото решение представляват необходимата подкрепа на неговия диспозитив.
- 139 От това следва, че жалбоподателят не може надлежно да твърди, че обжалваното решение е опорочено от грешка, доколкото в него не се прави разграничение между неговата отговорност на основание твърдяното му пряко участие в нарушението и неговата производна отговорност на основание твърдяното участие на МТРД в това нарушение, и твърдението, че Комисията е трябвало да заключи, че всякакво участие от негова страна в нарушението е приключило на 31 март 2003 г., трябва да се отхвърли.
- 140 Следователно третото правно основание трябва да се отхвърли.

По повдигнатото при условията на евентуалност пето правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение в частта, в която се заключава, че МТРД носи отговорност за участието си в извършеното нарушение през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

- 141 Петото правно основание се разделя на две части.
- 142 С първата част на това правно основание жалбоподателят поддържа, че неговата отговорност за периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г. не може да надхвърли тази на МТРД, с оглед на факта, че тя е напълно производна и допълнителна спрямо отговорността на последното, и изисква да се ползва от всякаква отмяна или намаление на наложената на МТРД глоба, която бъде направена по жалбата, подадена до Общия съд от *Panasonic* и МТРД срещу обжалваното решение, заведена под номер T-82/13, по-конкретно на основание че МТРД не е участвало в картела СРТ, констатиран с посоченото решение.
- 143 С втората част на това правно основание жалбоподателят твърди, че погрешно МТРД е счетено за отговорно за участие в картела СРТ, поради това че е участвало на събранията SML и ASEAN, както и на твърдените двустранни събрания. Според него обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта му, в която МТРД се обявява за отговорно за нарушението през този период.

144 Комисията оспорва тези доводи.

– По първата част

145 Най-напред следва да се отбележи, че с оглед на факта, че първото и второто правно основание на жалбата бяха уважени, обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта му, в която се констатира, че жалбоподателят е участвал пряко в картела СРТ преди създаването на МТРД. За сметка на това при разглеждането на четвъртото правно основание става ясно, че Комисията правилно е вменила неправомерното поведение на МТРД на жалбоподателя. Следва, че отговорността на последния може да произтича само от неговото качество на дружество майка, упражнило съвместно с Panasonic решаващо влияние върху поведението на МТРД на пазара (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. по дело Tomkins/Комисия, Т-382/06, Сборник, стр. II-1157, точка 38).

146 В това отношение обаче следва да се отбележи, че при конкретните обстоятелства съвместната и солидарна отговорност на жалбоподателя и на МТРД за плащането на глобата, която им е наложена солидарно с Panasonic, ги поставя в особено положение, при което евентуалната отмяна или изменение на обжалваното решение се отразява върху жалбоподателя, който носи отговорност за неправомерното поведение на МТРД. Всъщност при липсата на неправомерно поведение от страна на МТРД дружествата майки не биха били подведени под отговорност за посоченото поведение, нито пък биха отговаряли солидарно с общото им предприятие за заплащането на глобата (вж. в този смисъл Решение по дело Tomkins/Комисия, точка 142 по-горе, точка 45).

147 По-нататък следва да се констатира, че с решението си от днес, по дело Panasonic и MT Picture Display/Комисия (Т-82/13, Сборник (Откъси), Общият съд, от една страна, отхвърля жалбата на Panasonic и МТРД, в частта ѝ, насочена към частичната отмяна на обжалваното решение, и от друга страна, частично уважава искането на тези предприятия за изменение на посоченото решение, като намалява глобите, наложени солидарно на МТРД и на неговите дружества майки, на основание на участието на МТРД в картела СРТ от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.

148 Следва, че доколкото жалбоподателят иска да се ползва от всякаква отмяна или намаление на наложената на МТРД глоба, която бъде направена по делото, довело до постановяване на решение Panasonic и MT Picture Display/Комисия, точка 147 по-горе, неговото искане може да се уважи само доколкото се отнася до намалението на наложената глоба на МТРД, солидарно с Panasonic и самия него, в рамките на упражняването от Общия съд на неговото правомощие за пълен съдебен контрол и на разглеждането на исканията за изменение.

149 При все това следва да се провери дали с оглед на доводите, повдигнати от жалбоподателя в рамките на втората част на настоящото правно основание, законосъобразността на обжалваното решение трябва да се постави под въпрос, доколкото в него се констатира, че МТРД е участвало в картела СРТ.

– По втората част

150 Жалбоподателят изтъква, първо, че доказателствата, на които се е основала Комисията в обжалваното решение, не подкрепят заключението, че МТРД е нарушило член 101 ДФЕС, като е участвало на събранията SML и ASEAN, тъй като последните не се отнасяли до европейския пазар, а до предназначените да бъдат продадени на азиатски клиенти СРТ, и че на посочените събрания не е било сключено никакво споразумение относно цените, производството или пазарните дялове в ЕИП. Той поддържа, че вследствие на това на тези събрания не е било

сключено никакво споразумение, приложено в ЕИП или което да е имало там непосредствени, предвидими и съществени последици, и че Комисията е допуснала грешка, като е приела, че е компетентна да констатира нарушение.

- 151 Второ, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено от грешка, доколкото в него се заключава, че събранията SML и ASEAN, на които е присъствало MTPD, са били част от едно-единствено продължавано нарушение и че това решение не съдържа никакво убедително доказателство, че той е знаел за сключените в Европа споразумения.
- 152 Трето, жалбоподателят твърди, от една страна, че не MTPD, а правоприемникът на [поверително], MT Picture Display Indonesia, в капитала на което MTPD притежавало участие от 53 %, е участвал на събранията ASEAN, и от друга страна, че обжалваното решение трябва да бъде отменено, доколкото не излага мотивите, поради които MTPD трябва да носи отговорност за това.
- 153 Още в самото начало следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че MTPD не е участвало на събранията ASEAN. Всъщност, както посочва Комисията в писмената защита, без това да е оспорено от жалбоподателя в репликата, от прегледа на протоколите за посочените събрания, и по-специално от тези от 16 февруари, 16 март, 18 май, 18 юни и 5 ноември 2004 г., както и от 6 декември 2005 г. следва, че от една страна, освен представителите на други дъщерни дружества на MTPD, като MTPD Indonesia, служители на MTPD действително са участвали в тях, и от друга страна, на всички събрания ASEAN, проведени през този период и посочени от Комисията в обжалваното решение, е направено постоянно позоваване на MTPD.
- 154 Що се отнася до компетентността на Комисията да констатира нарушението, следва да се припомни, че когато установени извън ЕИП предприятия, произвеждащи изделия, които се продават на трети лица в ЕИП, се споразумяват за цените, предлагани на техните установени в ЕИП клиенти, и когато осъществяват това споразумение чрез продажби на действително съгласувани цени, те участват в съгласувана практика, имаща за цел и последица ограничаването на конкуренцията на вътрешния пазар по смисъла на член 101 ДФЕС, която практика Комисията разполага с териториална компетентност да преследва (вж. Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. по дело InnoLux/Комисия, T-91/11, Сборник, точка 58 и цитираната съдебна практика).
- 155 От съдебната практика следва още, че нарушението на член 101 ДФЕС предполага два елемента на поведение, тоест образуването на картел и неговото привеждане в действие. Да се постави приложимостта на установените от правото на конкуренцията забрани в зависимост от мястото на образуване на картела, би означавало очевидно да се предостави на предприятията лесен способ за избягване на тези забрани. От значение следователно е мястото на привеждане в действие на картела. Освен това, за да се определи дали това място е в ЕИП, без значение е обстоятелството дали участниците в картела са използвали установени в ЕИП дъщерни дружества, представители, помощник-представители или клонове, за да се свържат с установените там купувачи (вж. Решение по дело InnoLux/Комисия, точка 154 по-горе, точка 59 и цитираната съдебна практика).
- 156 Ако е изпълнено условието, свързано с осъществяването на картела, компетентността на Комисията да приложи правилата на конкуренцията на Съюза спрямо подобно поведение, се упражнява в рамките на всеобщо признатия в международното публично право принцип на териториалност (Решение на Съда от 27 септември 1988 г. по дело Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 и 125/85-129/85, Recueil, стр. 5193, точка 18 и Решение по дело InnoLux/Комисия, точка 154 по-горе, точка 60).

- 157 Освен това критерият за осъществяването на картелно споразумение — в качеството му на критерий за привързване на това споразумение с територията на Съюза — е изпълнен със самата продажба в Съюза на обхванатото от картела изделие, независимо къде се намират източниците на снабдяване и производствените мощности (вж. Решение по дело InnoLux/Комисия, точка 154 по-горе, точка 63 и цитираната съдебна практика).
- 158 В приложение на тези принципи Комисията правилно е приела, че е компетентна в конкретния случай за целите на прилагането на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Всъщност от съображения 585—599 от обжалваното решение следва, че макар към момента на извършване на нарушението някои засегнати предприятия да са били установени извън територията на Съюза и макар да са нямали разположени на тази територия дъщерни дружества, тайните договорености са били приложени на посочената територия и са упражнили непосредствени, предвидими и съществени последици в Съюза. В това отношение Комисията приема, че въпреки факта, че споразуменията на картела са изградени извън ЕИП и че тяхната основна цел не била Европа, участниците в тези споразумения все пак са упражнили влияние върху клиентите в ЕИП посредством своите продажби на СРТ на тази територия или мерки, влияещи на последните.
- 159 По-специално, Комисията приема, първо и с пълно право, че нарушението е засегнало незабавно ЕИП, като се има предвид, от една страна, че тайните договорености са повлияли пряко на фиксирането на цените и фиксирането на обемите на предоставените на тази територия ЕЛТ, пряко или посредством преработени изделия, и от друга страна, че както СДТ, така и СРТ са били доставени и изпратени направо в ЕИП от производствените съоръжения на членовете на картела, разположени в други части на света. Второ, тя правилно приема, че последиците от нарушението върху ЕИП били предвидими, тъй като картелните цени и обеми са имали очевидно отражение върху свободната конкуренция както между производителите на ЕЛТ, така и върху последващия пазар. Освен това, подобно на преценката на Комисията, следва да се констатира, че участниците в картела СРТ са се споразумели не само относно цените, но и са въвели съгласувано ограничение на производството, което намалявало по този начин наличното предлагане в ЕИП от заводи, разположени на тази територия или извън нея. Нещо повече, както е констатирала Комисията, разглежданият картел е имал незабавни и предвидими последици върху ЕИП и що се отнася до вертикално интегрирани доставчици, като Philips, LGE, Panasonic и жалбоподателя, включително посредством доставки от общите предприятия на съответните дружества майки. Трето, Комисията правилно е констатирала, че последиците от картела СРТ били съществени поради тежестта на нарушението, неговото продължено времетраене и ролята, която страните в посочения картел играели на европейския пазар, що се отнася до ЕЛТ и преработените изделия.
- 160 Следва, че доводът на жалбоподателя, че събранията SML и ASEAN се концентрирали върху азиатския пазар и сключените на тях споразумения не се отнасяли до ЕИП, не се подкрепя от фактите, доколкото участниците на посочените събрания извършвали продажби на СРТ в ЕИП на трети независими лица, както преки, така и посредством преработени изделия.
- 161 В това отношение когато вертикално интегрирано предприятие вгради изделията, предмет на нарушението, в готови изделия в свои производствени единици, намиращи се извън ЕИП, продажбата от това предприятие на тези готови изделия в ЕИП на трети независими лица може да засегне конкуренцията на пазара на същите изделия и следователно за такова нарушение може да се приеме, че има отражение в ЕИП, дори и ако въпросният пазар на готови изделия е отделен от засегнатия от нарушението пазар.
- 162 Що се отнася до констатацията, че събранията SML и ASEAN били част от едно-единствено продължавано нарушение, свързано с СРТ, следва да се отбележи, че според Комисията макар и посочените събрания да се концентрирали върху продажбите в Азия, разискванията, направени на тези събрания, не били откъснати от събитията, настъпващи в други области, и

по-конкретно в Европа, а често имали световен обхват. Така Комисията правилно приема, преpraщайки към мотивите, изложени в съображения 478—490, 496, 499, 517, 518 и 521—523 от обжалваното решение, че тези събрания били взаимосвързани с европейските събрания „Стъкло“ по различни начини и че би било изкуствено да се отделят от другите контакти на картела СРТ, доколкото те били неразделна част от едно-единствено продължавано нарушение, обхващащо тайни контакти както в Европа, така и в Азия.

163 Така Комисията напомня, първо, че организиранията в Азия три поредици от събрания — в конкретния случай събранията „Стъкло“, SML и ASEAN — както и събранията, проведени в Европа, се отнасяли до един и същ вид ограничения, тоест фиксирането на цените и планирането на продажбите, които предполагали обмен на чувствителна търговска информация. Второ, гамата на съответните изделия, тоест СРТ с различни размери, била сходна в събранията, взети като цяло. Трето, имало е припокриване на географския обхват в разискванията на няколко събрания, доколкото събранията ASEAN и SML имали световен обхват, поради което те включвали ЕИП или съдържащи позовавания на Европа. По същия начин Комисията посочва, че на европейските събрания „Стъкло“ били направени позовавания на Азия. Четвърто, събранията SML и ASEAN, които били разширение на азиатските събрания „Стъкло“, са се състояли през същия период като европейските събрания, които били проведени от 1999 г. до 2005 г. Пето, различните категории организиранията събрания, тоест европейските събрания „Стъкло“, азиатските събрания „Стъкло“, както и събранията SML и ASEAN, включвали до голяма степен същите участници. Шесто, страните в картела СРТ целяли да поддържат разумно отклонение от цената между идентични изделия, продавани в ЕИП и в Азия, както и да увеличат цените в Европа. Следва, че Комисията правилно е констатирала, че обхватът на картела СРТ включва ЕИП и че този картел е приведен в действие на тази територия с оглед на преките продажби ЕИП и преките продажби ЕИП посредством преработени изделия на СРТ.

164 За да стигне до тези изводи, както става ясно от обжалваното решение, Комисията е разгледала контекста, в рамките на който са проведени трите поредици събрания в Азия (азиатските събрания Стъкло, SML и ASEAN), както и протоколите от тях, за да направи въз основа на това напълно правилния извод, че те били взаимодопълващи се с европейските събрания „Стъкло“ и следователно били взаимосвързани. В това отношение от съображения 287 и 288 от посоченото решение следва, че първото многостранно европейско събрание от 2 октомври 1999 г. в Глазгоу е било проведено вследствие на призив, отправен от Samsung SDI на многостранно събрание, проведено на 21 септември 1999 г. в Тайван между Chunghwa, Samsung SDI, LGE, [поверително] и Philips, целящо да засили сътрудничеството с европейския пазар и да накара участващите в картела предприятия да организират редовни събрания, за да обменят информация относно пазара и да фиксират цените. Действително били изразени безпокойства относно нивото на практикуваните в Европа цени за СРТ от 14 инча, считано за твърде ниско спрямо това на азиатските цени. На последващо събрание, проведено на 27 октомври 1999 г. в Тайланд и споменато в съображения 251 и 290 от обжалваното решение, азиатските предприятия са изразили задоволство от тенденцията на увеличаване на цените на европейския и американския пазар благодарение на намаляване на производствените капацитети, започнато от производителите на СРТ в Азия.

165 Освен това от протоколите от азиатските събрания следва, че техните участници сравнявали ситуацията на пазарите в Европа и Азия и редовно приравнявали своите цени и капацитети. Съгласно съображение 486 от обжалваното решение участниците на азиатските събрания договорили намаления на капацитета, които улеснявали усилията за увеличаване на цените на членовете на картела в ЕИП и определили целеви цени в областта на пазарни дялове и квоти за доставки в световен мащаб. Освен това практикуваните в даден регион цени били използвани като референция при договарянето на цените в друг регион. Така съществувала корелативна връзка между практикуваните цени в Азия и Европа.

- 166 Следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, нивото на производство и цените в Азия са се отразили върху европейските цени. Впрочем, както е отбелязано в обжалваното решение, множество азиатски участници в картела СРТ разполагали с производствени линии в Европа през съществена част от периода, през който конкурентите се срещали в рамките на различни събрания. Освен това от обжалваното решение следва, че някои европейски дъщерни дружества информирали своето централно азиатско седалище за ситуацията на пазара и за споразуменията, сключени в рамките на картела СРТ в Европа, и обратно, което жалбоподателят впрочем не оспорва.
- 167 Нещо повече, от съображения 413—415 от обжалваното решение следва, че през последната фаза на картела СРТ, продължила от 2004 г. до ноември 2006 г., освен събранията SML и ASEAN, които били основните многостранни форуми, множество контакти ad hoc относно световните планове за продажба и производство се състояли, по-конкретно в Европа, включващи MTPD и участниците на европейските събрания „Стъкло“, като Samsung SDI, групата LPD и Thomson. В това отношение в бележка под линия 1074 се споменават двустранни събрания за обмен на информация, които са проведени между групата LPD и MTPD на 6 декември 2004 г., както и на 21 февруари и 8 юли 2005 г. Съгласно същата тази бележка под линия MTPD е приложило документи към своя отговор на искането за сведения от страна на Комисията, от които ставало ясно, че данните с произход от неговите конкуренти относно производствените капацитети на производителите на ЕЛТ и с дата ноември 2006 г., както и световните данни, плановете в областта на продажби, предлагане и производство, и предвижданията за търсенето относно ЕЛТ за телевизори и с дата от април 2005 г., са били представени на MTPD, което впрочем жалбоподателят не оспорва.
- 168 При това положение жалбоподателят не може надлежно да твърди, че обжалваното решение не съдържа никакво убедително доказателство за факта, че MTPD е знаело за съществуването на картела СРТ. Накрая, доводът на жалбоподателя, че както се съгласява Комисията в обжалваното решение, не съществувала централна обща организация, обединяваща европейските и азиатските събрания „Стъкло“ със събранията SML и ASEAN, е ирелевантен. Всъщност от горепосочените съображения, изложени в обжалваното решение, следва, че посочените събрания били взаимнодопълващи се и се вписвали в общ план, поради което напълно правилно Комисията ги е квалифицирала като едно-единствено продължавано нарушение.
- 169 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, както изтъква Комисията и както следва от техните протоколи, някои събрания ASEAN, на които е присъствало MTPD, сред които тези от 16 февруари, 16 март и 5 ноември 2004 г., съдържали, освен позоваванията на споразумение за цените, обхващащо Европа, по отношение на конкретни клиенти и чието прилагане било строго контролирано, разисквания относно бъдещото предлагане и търсене, производствените линии и капацитети, и се отнасяли до световния пазар, включително ЕИП. Също така подобен обмен на чувствителна търговска информация между конкуренти, като този, който е извършен на събранията от 18 юни 2004 г. и 6 декември 2005 г., съставляват съгласувани практики, които могат да позволят ограничаването на производството и разпределянето на пазарни дялове. В това отношение липсата на формални споразумения относно последните два аспекта на нарушението не се отразява върху законосъобразността на обжалваното решение в съответствие със съдебната практика, съгласно която е достатъчно обменът на информация да намалява или премахва степента на несигурност относно функционирането на разглеждания пазар с произтичащо като последица от това ограничаване на конкуренцията между предприятията (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 юни 2009 г. по дело T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, Сборник, стр. I-4529, точка 35 и цитираната съдебна практика). Освен това, както поддържа Комисията, фактът, че една част от разискванията се отнасяла до Азия, се обяснява с обстоятелството, че повечето производствени съоръжения са намидали в този регион.

- 170 Що се отнася до събранията SML, от обжалваното решение, и по-конкретно от протоколите от събранията от 28 ноември 2003 г., 10 декември 2004 г. и 15 март и 26 декември 2005 г. следва, че присъстващите предприятия, сред които MTPD, обменили информация относно Европа и анализирали ситуацията в световен мащаб, включително Европа. Освен това участниците на тези събрания обсъдили възможността за контролиране на цените на европейския пазар, включително тези на СРТ с малки и средни размери, и констатирани необходимостта да се контролира производството, както и да се координира затварянето на европейски заводи. Освен това две от тези събрания, тоест това от 28 ноември 2003 г. и от 10 декември 2004 г., се отнасяли изрично до фиксирането на цените в Европа.
- 171 Така жалбоподателят не може да твърди, че обжалваното решение не съдържа доказателства за подялба на пазарни дялове и за ограничаване на производството в областта на СРТ през този период в рамките на събранията SML и ASEAN, при положение че от протоколите на повечето от тези събрания следва, че участниците в тях са обменили данни относно производството, продажбите, капацитетите и предвижданията за тях в световен мащаб, които можели да бъдат използвани за изчисляване на пазарните дялове на участващите предприятия, както и за проследяването на споразумението, и че те са фиксирани насоки относно цените в световен мащаб за СРТ с различни размери.
- 172 От това следва, че настоящото правно основание трябва да се отхвърли.
- 173 С оглед на гореизложеното следва да се уважи първото искане и да се отмени член 1, параграф 2, буква г) от обжалваното решение, в частта му, в която се обявява, че жалбоподателят е нарушил член 101 ДФЕС, като е участвал в картела СРТ от 16 май 2000 г. до 31 март 2003 г. Като последица от тази отмяна следва също да се уважи третото искане и да се отмени член 2, параграф 2, буква ж) от обжалваното решение, с което на жалбоподателя е наложена глоба от 28 048 000 EUR на основание на неговото участие в картела за периода от 16 май 2000 г. до 31 март 2003 г.
- 174 Накрая, искането за отмяна трябва да се отхвърли в останалата му част.

По повдигнатите при условията на евентуалност искания за отмяна или намаляване на размера на глобата

- 175 В подкрепа на тези искания жалбоподателят изтъква едно-единствено правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото с член 2, параграф 2, букви ж) и з) от него му е наложена глоба, или, при условията на евентуалност, от грешка при изчисляването на тази глоба.
- 176 С оглед на отмяната на член 2, параграф 2, буква ж) от обжалваното решение, следва това правно основание да се разгледа единствено в частта му, целяща да се докаже, че Комисията е допуснала грешка в обжалваното решение, като е наложила на жалбоподателя глоба с член 2, параграф 2, буква з) от посоченото решение, и че изчислението на тази глоба е погрешно.
- 177 Това правно основание, с което жалбоподателят поканва Общия съд да упражни своето правомощие за пълен съдебен контрол, съдържа две части.
- 178 С първата част и като главно искане жалбоподателят моли Общия съд да изведе последиците от грешките, които се твърди, че Комисията е допуснала, и които този съд констатира в рамките на своето разглеждане на отменителните правни основания. С втората част и при условията на евентуалност жалбоподателят изтъква грешки при изчисляването на глобата, които са довели по същество до нарушение на принципите на пропорционалност и равно третиране, както и нарушение на правото на защита.

- 179 С оглед на факта, че след разглеждане на правните основания, повдигнати в подкрепа на исканията за отмяна на обжалваното решение, единствено първото и третото искане бяха уважени (вж. точка 173 по-горе), не следва да се разглежда първата част на това правно основание.
- 180 Следва, че Общият съд има задачата да провери в рамките на упражняването на своята компетентност за пълен съдебен контрол, втората част на това правно основание, с оглед на четвъртото искане, с което жалбоподателят иска от него да намали размера на глобата, която му е наложена солидарно с Panasonic за участието му в картела посредством МТРД.
- 181 Жалбоподателят повдига четири допълнителни довода в подкрепа на своето искане за изменение на наложените му глоби.
- 182 На първо място, жалбоподателят изтъква, че логиката на Комисията относно определянето на дела на стойността на продажбите, възприет за изчисляването на основния размер на глобата, е погрешна и лаконична, и изтъква нарушение на принципа на пропорционалност. В това отношение жалбоподателят поддържа, от една страна, че размерът на глобата не отразява значителните различия между обхвата на картела CDT и този на картела CPT, който не бил чак толкова многообхватен, както твърди Комисията, и от друга страна, че 18-те процента, определени за отчитане тежестта на посочения картел при определяне на основния размер, били непропорционални.
- 183 В тази връзка следва да се припомни, че съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 при определяне на размера на санкцията се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението.
- 184 От постоянната съдебна практика следва, че в границите, предвидени в Регламент № 1/2003, Комисията разполага с широко право на преценка при упражняването на своето правомощие да налага подобни глоби (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 172 и Решение на Съда от 24 септември 2009 г. по дело Erste Group Bank и др./Комисия, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P и C-137/07 P, Сборник, стр. I-8681, точка 123). При това, когато Комисията приема насоки с цел, като се спазва Договорът, да се уточнят критериите, които тя възнамерява да приложи при упражняване на правото си на преценка, тя сама ограничава това право, тъй като е длъжна да се съобрази с примерните правила, които сама си е наложила (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 октомври 2008 г. по дело Carbone Lorraine/Комисия, T-73/04, Сборник, стр. II-2661, точка 192 и цитираната съдебна практика). Тя не може да се отклони от тях в конкретен случай, без да посочи причини, които да са съвместими с принципа на равно третиране, който не допуска да се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. Решение на Съда от 15 октомври 2009 г. по дело Audiolux и др., C-101/08, Сборник, стр. I-9823, точка 54 и цитираната съдебна практика).
- 185 Освен това в точка 4 от Насоките от 2006 г. е посочено следното:

„Правомощието на Комисията за налагане на глоби [...] е едно от средствата, които са ѝ предоставени с цел изпълнение на задачата за надзор, поверена ѝ с Договора. Тази задача включва не само задължението за разследване и санкциониране на отделните нарушения, но включва също така и задължението за следване на обща политика, насочена към прилагане в областта на конкуренцията на принципите, предвидени в Договора, и да направлява поведението на предприятията в светлината на тези принципи [...]. За тази цел Комисията трябва да гарантира, че нейните действия имат необходимия възпиращ ефект [...]. Съответно, когато Комисията установи нарушение на членове 81 [ЕО] или 82 [ЕО], може да бъде необходимо да се наложи глоба на тези, които са нарушили закона. Глобите следва да имат

достатъчен възпиращ ефект, не само за да се санкционират съответните предприятия (специфично възпиране), но също така и за възпиране на други предприятия да предприемат или да продължат поведение, което противоречи на членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (общо възпиране)“.

186 Както следва от точки 5—7 от Насоките от 2006 г., за постигането на тези цели Комисията се позовава на стойността на продажбите на стоките или услугите, с които е свързано нарушението, като основа за определянето на глобата и на броя на годините, през които предприятието е участвало в нарушението, като включва в основния размер на глобата специфична сума с цел да възпре предприятията от неправомерни поведения.

187 Следва да се напомни, че в точка 19 от Насоките от 2006 г. е уточнено, че „[о]сновният размер на глобата ще се обвързва с дела на стойността на продажбите, в зависимост от степента на тежестта на нарушението, умножена по броя на годините на нарушението“.

188 Що се отнася до фактора, свързан с тежестта на нарушението, Насоките от 2006 г. уточняват в точка 20, че „[о]ценката на тежестта се извършва на индивидуална основа за всички видове нарушения, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства на случая“.

189 Колкото до определянето на вземаният предвид дял на стойността на продажбите, в точка 21 от Насоките от 2006 г. е посочено, че „[к]ато общо правило [той] ще се определя на ниво до 30 % от стойността на продажбите“. От точка 22 от Насоките следва, че „[з]а да се прецени дали дялът на стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, следва да бъде в долната част или горната част на тази ска̀ла, Комисията ще отчита редица фактори, като: естество на нарушението, общ пазарен дял на всички съответни предприятия, географски обхват на нарушението, както и дали нарушението е било извършено или не“. Накрая, в точка 23 от посочените насоки е напомнено в това отношение следното:

„Хоризонталните споразумения за фиксиране на цените, подялба на пазара и ограничаване на продукцията [...], които обикновено са поверителни, поради самото си естество са сред най-[тежките] ограничения на конкуренцията. С оглед на следваната политика те ще бъдат наказвани с най-тежки глоби. Поради това дялът на стойността на продажбите, който ще се взема предвид при такива нарушения, по принцип ще бъде в горния край на ска̀лата“.

190 В конкретния случай, за да определи тежестта на нарушението, Комисията по-конкретно е взела предвид, както следва от съображение 1059 от обжалваното решение, факта, че както картелът СРТ, така и картелът СДТ имали различни форми, доколкото те включвали хоризонтални споразумения за фиксиране на цени (целеве или минимални), за подялба на пазари и ограничаване на производство, както и, що се отнася до картела СДТ, за подялба на клиенти. Тя посочва, че по самото им естество тези нарушения представляват един от най-тежките видове ограничения на конкуренцията с оглед на разпоредбите на член 101 ДФЕС, за който точка 23 от Насоките от 2006 г. предвижда отчитане на дела на стойността на продажбите в горния край на ска̀лата. Освен това тя напомня, че участващите в тези нарушения предприятия са знаели или е трябвало да знаят за незаконното естество на техните дейности, което било доказано с факта, че те са взели мерки да скрият съществуването на картела. Освен това Комисията посочва, че географският обхват както на картела СДТ, така и на картела СРТ покривал цялото ЕИП и че общият пазарен дял в ЕИП на предприятията, адресати на обжалваното решение, за които нарушенията били доказани, бил по-малък от 80 %. Накрая, тя констатира, че картелите били добре структурирани, приложени стриктно и подложени на контрол. Въз основа на това в съображение 1070 от посоченото решение тя стига до извода, че предвид естеството на нарушението трябва да се приложи ставка в размер на 18 % от съответните продажби.

- 191 Противно на доводите на жалбоподателя, тази преценка е достатъчно мотивирана, при положение че Комисията надлежно е взела предвид факторите, изброени в точка 22 от Насоките от 2006 г. (вж. точка 189 по-горе), тоест освен естеството на нарушението, общият пазарен дял на засегнатите предприятия, обхващащ целия пазар, географския обхват, съответстващ на цялото ЕИП, и фактът, че картелът е бил приведен в действие.
- 192 Освен това е безспорно, че свързаното със СРТ нарушение спада към категорията, посочена в точка 23 от Насоките от 2006 г., доколкото то е включвало по-конкретно тайни хоризонтални споразумения за фиксиране на цени. Вследствие на това с оглед на факта, че Насоките от 2006 г. предвиждат горна граница от 30 %, като определя взетия предвид дял на продажбите на 18 %, тоест на малко по-високо ниво от средата на предвидената скала, Комисията се е съобразила с правилата, които сама си е наложила с посочените насоки. Всъщност подобно нарушение на конкурентното право е по естеството си особено тежко и противоречи на най-основните цели на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 юни 2012 г. по дело GDF Suez/Комисия, T-370/09, Сборник, точка 420 и цитираната съдебна практика).
- 193 Нито едно от изложените от жалбоподателя обстоятелства не позволява да се постави под съмнение тази преценка.
- 194 Всъщност разглеждането на четвъртото и петото правно основание, повдигнати в подкрепа на исканията за отмяна на обжалваното решение, не позволи да се постави под въпрос участието на съответните предприятия в едно-единствено продължавано нарушение на член 101 ДФЕС, имащо за последица ограничаване на конкуренцията на пазара ЕИП и довело по-специално до фиксиране на цените, чието прилагане е било строго контролирано, както и до ограничаване на производството и до обмен на поверителна информация относно СРТ. Противно на твърденията на жалбоподателя, трябва обаче да се отбележи, от една страна, че степента на усложняване или на комплексност на картела CDT спрямо тази на картела СРТ е ирелевантна с оглед на последиците от двата картела, довели до ограничаване на конкуренцията на пазара ЕИП. От друга страна, както следва от съображение 1059 от обжалваното решение, възприетият за картела CDT фактор на по-голямата тежест отчита факта, че той е включвал, за разлика от картела СРТ, и подялба на клиентелата. Колкото до доводите, че обжалваното решение не съдържа достатъчно доказателства за ограниченията на производството или за подялбата на пазарите, те не могат да се приемат, с оглед на анализа, направен в рамките на втората част на петото правно основание.
- 195 Накрая, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че два от трите аспекта на нарушението, тоест ограничението на производството и подялбата на пазарите, не са продължили през целия период на нарушението, трябва да се констатира, че дори и в хипотезата, в която то е вярно, същото не е достатъчно, за да се оспорят направените от Комисията преценки относно наличието на нарушението, неговата тежест в конкретния случай и следователно за дялът от стойността на продажбите, който да се вземе предвид, за да се определи основният размер на глобата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 13 декември 2012 г. по дело Versalis и Eni/Комисия, T-103/08, точка 241).
- 196 Следва, че като е фиксирала, в приложение на Насоките от 2006 г., в размер на 18 % дела от стойността на продажбите, който да се вземе предвид при определяне на основния размер на глобата, която да се наложи на жалбоподателя, Комисията не е превишила пределите на своето право на преценка. Следователно доводът, че този процент бил непропорционален спрямо този, определен за картела CDT, който възлиза на 19 %, трябва да се отхвърли.
- 197 Следва също да се отхвърлят доводите на жалбоподателя относно осъществяването и последиците от нарушението, като се има предвид, че в съответствие с точка 23 от Насоките от 2006 г. Комисията може да фиксира размер единствено с оглед на критерия за естеството на нарушението (Решение по дело GDF Suez/Комисия, точка 192 по-горе, точка 423).

- 198 Накрая, няма никакво друго основание Общият съд да упражни, с оглед тежестта на нарушението, правомощието си за изменение на решението, що се отнася до размера на глобата.
- 199 Поради това настоящото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.
- 200 На второ място, жалбоподателят поддържа, че Комисията не е взела предвид ограничения характер на неговото участие и това на МТПД нито при определянето на дела на продажбите, за да изчисли основния размер на глобата, нито при преценката за наличието на евентуални смекчаващи вината обстоятелства.
- 201 Следва да се напомни, че съгласно съдебната практика, предоставянето на намаление на основния размер на глобата на основание смекчаващи вината обстоятелства по необходимост е свързано с обстоятелствата по конкретния случай, които могат да накарат Комисията да не го предостави на предприятие, страна по незаконно споразумение. Всъщност признаването на ползването от смекчаващо вината обстоятелство в ситуации, при които едно предприятие е страна по явно незаконно споразумение, за което е знаело или не е могло да не знае, че съставлява нарушение, не може да доведе до лишаване на наложената глоба от възпиращ ефект и да накърни полезното действие на член 101, параграф 1 ДФЕС (вж. в този смисъл Решение на Съда от 9 юли 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, С-511/06 Р, Сборник, стр. I-5843, точки 104 и 105 и цитираната съдебна практика).
- 202 Освен това от точка 29 от Насоките от 2006 г. следва, че Комисията изобщо не е длъжна систематично да взема предвид отделно всяко едно от изброените смекчаващи обстоятелства, нито да предоставя автоматично допълнително намаление на основния размер на глобата веднага щом предприятие изтъква данни, които са от естество да указват наличието на едно от тези обстоятелства. Действително подходящият характер на евентуално намаляване на размера на глобата поради смекчаващи вината обстоятелства трябва да се преценява от обща гледна точка, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства. Така при липсата в Насоките от 2006 г. на императивни указания относно смекчаващите вината обстоятелства, които могат да бъдат взети предвид, следва да се приеме, че Комисията си запазва определена свобода да прецени като цяло значението на евентуалното намаляване на размера на глобите поради смекчаващи вината обстоятелства (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 2 февруари 2012 г. по дело Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, T-83/08, точка 240 и цитираната съдебна практика).
- 203 В конкретния случай, що се отнася до довода, че Комисията е трябвало да вземе предвид факта, че МТПД не е участвало на европейските събрания „Стъкло“, а единствено на събранията SML и ASEAN, следва да се припомни, както следва от анализа на втората част на петото правно основание, че Комисията напълно правилно е приела, че МТПД, с което жалбоподателят и Panasonic образували една стопанска единица, е участвало в едно-единствено продължавано нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, обхващащо цялата територия на ЕИП и състоящо се от споразумения и съгласувани практики, целящи постигане на съгласие относно цените и производството, както и да се обмени чувствителна търговска информация между конкуренти. С оглед на правото на преценка, с което разполага Комисията при определяне на размера на глобите, които иска да наложи, тя правилно е преценила с оглед на всички тези обстоятелства, че не е обосновано да се предоставя ползата от смекчаващи вината обстоятелства.
- 204 Жалбоподателят не е доказал и че МТПД се е противопоставило на картела СРТ по такъв начин, че да възпрепятства неговото добро функциониране, стандарт, който обаче е наложен от съдебната практика, за да се признае липса на привеждане в действие на картела, оправдаваща

намаляване на глобата на основание смекчаващи вината обстоятелства (вж. в този смисъл Решение по дело Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, точка 202 по-горе, точка 248 и цитираната съдебна практика).

- 205 От това следва, че Комисията не е превишила пределите на правото на преценка, с което разполага в тази област, като не е счела за смекчаващо вината обстоятелство, оправдаващо намаление на глобата, факта, ако бъде доказан, че МТРД не е участвало във всички съставни елементи на разглеждания картел. Всъщност, що се отнася до отговорността за нарушението само по себе си, от съдебната практика следва, че фактът, че предприятие не е участвало пряко във всички конститутивни елементи на глобален картел, не го освобождава от отговорността за нарушението по член 101, параграф 1 ДФЕС, ако е доказано, както е в случая, че то неминуемо е знаело, от една страна, че тайното споразумение, в което участва, се вписва в общ план, и от друга страна, че този общ план обхваща всички конститутивни елементи на картела (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 декември 2011 г. по дело Chalkor/Комисия, С-386/10 Р, Сборник, стр. I-13085, точка 91 и цитираната съдебна практика).
- 206 Освен това жалбоподателят не обяснява по какъв начин, като не му е предоставила ползването от смекчаващо вината обстоятелство, Комисията е нарушила принципа на пропорционалност или принципа на равно третиране.
- 207 Дори да се предположи, че със своите доводи жалбоподателят цели да докаже, че неговата роля в картела е била изключително пасивна, следва да се отбележи, от една страна, че макар това обстоятелство да е било изрично посочено като евентуално смекчаващо в Насоките от 1998 г., то вече не присъства сред смекчаващите вината обстоятелства, които могат да се приемат в приложение на Насоките от 2006 г. По този начин е изразен изричният политически избор повече да не се „насърчава“ пасивното поведение на участниците в нарушение на правилата на конкуренция. Този избор обаче спада към свободата на преценка на Комисията при определянето и прилагането на политиката на конкуренция.
- 208 От друга страна, „изключително пасивната или последователска“ роля на предприятие при извършването на нарушението предполага по дефиниция възприемането от съответното предприятие на „безлично“ поведение, т.е. то да не взема активно участие в изработването на антиконкурентното споразумение или споразумения (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Cheil Jedang/Комисия, T-220/00, Recueil, стр. II-2473, точка 167). От съдебната практика следва, че като обстоятелства, които са от естество да разкрият пасивната роля на дадено предприятие в рамките на картел, могат да бъдат взети предвид неговото значително по-нередовно участие на събранията в сравнение с обикновените членове на картела, както и наличието на изрични изявления относно ролята на това предприятие в картела, изхождащи от представители на трети предприятия, участвали в нарушението, като се отчитат всички релевантни обстоятелства в конкретния случай (вж. Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, посочено по-горе, точка 168 и цитираната съдебна практика).
- 209 В настоящия случай обаче МТРД е участвало в значителен брой събрания на картела СРТ, чийто антиконкурентен характер беше доказан и на които то е предоставило на своите конкуренти определена чувствителна търговска информация. Дори тази информация да е била погрешна или да е била достъпна другаде, тя не е намалила у неговите конкуренти впечатлението, че то участва в картела, и по този начин го е насърчила. Освен това нито един от участниците в разглеждания картел не е посочил, че жалбоподателят е възприел „безлично“ поведение в хода на нарушението. Поради тези причини не може да се счита, че неговата роля е била изключително пасивна.
- 210 От това следва, че Комисията не е превишила пределите на правото на преценка, с което разполага в тази област, като не е счела за смекчаващо вината обстоятелство, оправдаващо намаляване на глобата, твърдяната изключително пасивна и маргинална роля на МТРД.

- 211 На трето място, жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила Насоките от 2006 г., като е взела предвид в релевантния оборот не само продажбите на ЕЛТ на клиенти, установени в ЕИП, но и преките продажби в ЕИП посредством преработени изделия, които нямали нито пряка, нито косвена връзка с нарушението. В това отношение той упреква Комисията, от една страна, че не е доказала наличието на антиконкурентно поведение с оглед на вътрешните продажби, които били изрично изключени от разискванията, проведени на събранията SML и ASEAN и следователно не били пряко свързани с нарушението. От друга страна, той поддържа, че Комисията не може да се основава на презумпция, че последващият пазар на телевизори в ЕИП е бил засегнат от нарушението, поради което преките продажби ЕИП посредством преработени изделия не били в непряка връзка с нарушението.
- 212 Следва да се напомни, че съгласно член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 за всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, глобата не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната финансова година.
- 213 Както Съдът вече е постановил, Комисията трябва да прецени във всеки конкретен случай и предвид неговия контекст и целите на установения в този регламент санкционен режим необходимото въздействие върху съответното предприятие, по-специално като вземе предвид оборот, който отразява действителното икономическо положение на това предприятие в периода, през който е извършено нарушението (Решение от 7 юни 2007 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, С-76/06 Р, Сборник, точка 25, Решение по дело *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, С-580/12 Р, точка 30 по-горе, точка 53 и Решение от 23 април 2015 г. по дело *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, С-227/14 Р, Сборник, точка 49).
- 214 Съгласно постоянната практика на Съда при определянето на глобата може да се вземе предвид както общият оборот на предприятието, който съставлява показател, макар и приблизителен и несъвършен, за големината на същото и за неговата икономическа мощ, така и частта от този оборот, която се формира от стоките, предмет на нарушението, и следователно може да бъде показател за мащаба на това нарушение (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело *Musique Diffusion française и др./Комисия*, 100/80-103/80, *Recueil*, стр. 1825, точка 121, Решение на Съда по дело *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, точка 30 по-горе, точка 54 и Решение по дело *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, точка 213 по-горе, точка 50).
- 215 Видно от практиката на Съда, независимо че член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 оставя на Комисията свобода на преценка, той все пак ограничава нейното упражняване, като въвежда обективни критерии, към които тя трябва да се придържа. По този начин, от една страна, размерът на глобата, която може да бъде наложена на дадено предприятие, има предел, който може да бъде изразен в цифри и е абсолютен, така че максималният размер на глобата, която може да бъде наложена в тежест на предприятието, може да бъде определен предварително. От друга страна, упражняването на това право на преценка е ограничено и от правилата за поведение, които Комисията сама си е наложила по-конкретно в Насоките за определяне на глобите (Решение по дело *Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия*, точка 30 по-горе, точка 55 и Решение по дело *LG Display и LG Display Taiwan/Комисия*, точка 213 по-горе, точка 51).
- 216 Съгласно точка 13 от споменатите насоки „[п]ри определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено [...] в даден географски район в ЕИП“. В точка 6 от същите насоки се уточнява, че „комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано нарушението, и продължителността на [същото] осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението“.

- 217 Точка 13 от Насоките за определяне на глобите следователно има за цел при изчисляването на глобата, която следва да се наложи на дадено предприятие, като отправна точка да се приеме сума, отразяваща икономическото значение на нарушението и относителната тежест на предприятието в него (Решение на Съда от 11 юли 2013 г. по дело Team Relocations и др./Комисия, С-444/11 Р, точка 76, Решение по дело Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, точка 30 по-горе, точка 57 и Решение по дело LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, точка 213 по-горе, точка 53).
- 218 Следователно понятието за стойност на продажбите, съдържащо се в посочената точка 13, обхваща продажбите, осъществени на засегнатия от нарушението пазар в ЕИП, без да има значение дали тези продажби действително са били засегнати от това нарушение, като делът на общия оборот, формиран от продажбата на стоките, предмет на нарушението, може да отрази по най-добър начин икономическото значение на това нарушение (вж. в този смисъл Решение по дело Team Relocations и др./Комисия, точка 217 по-горе, точки 75—78, Решение по дело Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, точка 30 по-горе, точки 57—59, Решение на Съда от 19 март 2015 г. по дело Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, Сборник, точки 148 и 149 и Решение на Съда по дело LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, точка 213 по-горе, точки 53—58 и 64).
- 219 В конкретния случай участниците в картела, като МТРД, върху поведението на което жалбоподателя е упражнявал решаващо влияние, които били вертикално интегрирани предприятия, включвали извън ЕИП обхванати от картела СРТ в завършени изделия, продадени в ЕИП. Както изтъква жалбоподателят, продажбите, взети предвид при определянето на размера на глобата като преки продажби ЕИП посредством преработени изделия, са били осъществени не на пазара на изделието, засегнато от нарушението, в случая пазара на обхванатите от картела СРТ, а на отделен от него пазар на изделия, тоест последващия пазар на готови изделия, в които са вградени обхванатите от картела СРТ, като споменатите обхванати от картела СРТ в такъв случай са предмет на вътрешна продажба извън ЕИП между МТРД и негови вертикално интегрирани дъщерни дружества.
- 220 От съображения 1026 и 1029 на обжалваното решение обаче следва, че за да определи размера, служещ като основа за глобите, Комисията е взела предвид единствено фактурираната цена за СДТ и за СРТ, вградени в телевизори или компютърни монитори, а не цената на последните. Следва, че не цялата стойност на продажбите на готови изделия с вградени обхванати от картела СРТ, а само онази част от нея, която би могла да съответства на вградените в готовите изделия обхванати от картела СРТ, когато последните са продадени от предприятието, към което спада жалбоподателят, на трети независими лица, установени в ЕИП. Тази констатация не е оспорена.
- 221 Следва, че противно на поддържаното от жалбоподателя, Комисията основателно е взела предвид продажбите на телевизори и компютърни монитори при изчислението на размера на глобата.
- 222 Макар наистина понятието „стойност на продажбите“, съдържащо се в точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите, да не може да обхване онези от извършените от разглежданото предприятие продажби, които по никакъв начин не са засегнати от твърдения картел (вж. Решение по дело Team Relocations и др./Комисия, точка 217 по-горе, точка 76, Решение по дело Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, точка 30 по-горе, точка 57 и Решение по дело LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, точка 213 по-горе, точка 53), би се стигнало до противоречие с преследваната с член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 цел, ако вертикално интегрирани участници в картел можеха — единствено поради факта, че извън ЕИП са вградили в готови изделия представляващите предмет на нарушението изделия — да

изключат за целите на изчисляването на глобата частта от стойността на извършените в ЕИП продажби на готови изделия, съответстваща на стойността на изделията, които са предмет на нарушението.

- 223 Всъщност, както Съдът вече е приел, вертикално интегрираните предприятия могат да извлекат печалба от споразумение за хоризонтално фиксиране на цените, сключено в нарушение на член 101 ДФЕС, не само при продажбите на несвързани трети лица на пазара на стоката, предмет на това нарушение, но и на последващия го пазар на преработените стоки, в състава на които влизат тези стоки, и то на две различни основания. Или тези предприятия пренасят увеличенията на цената на вложените изделия, увеличения, произтичащи от предмета на нарушението, в преработените изделия, или не ги пренасят, което в крайна сметка им дава предимство в цената в сравнение с техните конкуренти, които закупуват същите тези влагани изделия на пазара на стоките, предмет на нарушението (Решение по дело Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, точка 30 по-горе, точка 60).
- 224 При това положение Комисията основателно е приела, че независимо че не били извършени на пазара на засегнатото от нарушението изделие, преките продажби ЕИП посредством преработени изделия все пак са нарушили конкуренцията в ЕИП в разрез с член 101 ДФЕС, в ущърб по-конкретно на потребителите, и че посочените продажби са свързани с нарушението в ЕИП по смисъла на точка 13 от Насоките от 2006 г.
- 225 Следва, че доводите на жалбоподателя, че Комисията не може да се основава на презумпция, че последващият пазар на телевизори в ЕИП е бил засегнат от нарушението, не може да се приеме с оглед на напомнената в точка 223 по-горе съдебна практика. Впрочем, при положение, както беше напомнено в точка 220 по-горе, че Комисията не е взела предвид стойността на преработеното изделие като цяло, а само стойността на интегрираните в него тръби, подобни доводи са при всички случаи неотнормисими.
- 226 Следва освен това да се отбележи, че изключването на преките продажби ЕИП посредством преработени изделия би довело до изкуствено свеждане до минимум на икономическото значение на нарушението, извършено от дадено предприятие, тъй като самият факт на изключване на взимането предвид на такива действително засегнати от картела продажби в ЕИП в крайна сметка би довел до налагане на глоба, която не отразява реалния обхват на съответния картел на тази територия (вж. по аналогия Решение по дело Team Relocations и др./Комисия, точка 217 по-горе, точка 77, Решение по дело Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, точка 30 по-горе, точка 58 и Решение по дело LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, точка 213 по-горе, точка 54).
- 227 По-специално, както Комисията правилно е констатирала в съображение 1022 от обжалваното решение и противно на доводите на жалбоподателя, невзимането предвид на стойността на тези продажби би означавало по необходимост да се даде неоснователно предимство на вертикално интегрираните предприятия, които също като МТРД вграждат значителна част от изделията, предмет на нарушението, в установени извън ЕИП производствени единици, и да им се позволи да избегнат налагането на пропорционална на значимостта им на пазара на тези изделия и на вредата на поведението им за конкуренцията в ЕИП санкция.
- 228 Следва, че Комисията не е нарушила Насоките от 2006 г., като е взела предвид преките продажби ЕИП посредством преработени изделия при определяне на размера на глобата, наложена на МТРД, солидарно с жалбоподателя и Panasonic.

- 229 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че Комисията се е отклонила от точка 25 от Насоките от 2006 г., без да е посочила обективна причина за това, която да е съвместима с принципа на равно третиране, като е използвала специална стойност на продажбите за изчислението на допълнителната сума, включена в основния размер на глобата, която му е била наложена (вж. точка 22 по-горе) в качеството на дружество майка на MTPD.
- 230 Важно е да се отбележи, че с тези доводи жалбоподателят цели да оспори методологията, използвана от Комисията за изчисляването на глобата, която тя му е наложила за неговото пряко участие в картела СРТ преди създаването на MTPD, доколкото при изчисляването на допълнителния размер, към стойността на неговите собствени продажби тя е взела дял на стойността на продажбите на общото предприятие. Както Комисията уточнява в бележка под линия 1972 към съображение 1055 от обжалваното решение, това означавало, че дружествата майки не били солидарно отговорни за допълнителните размери. Освен това от съображение 1076 от посоченото решение следва, че при все че отделни допълнителни размери са били наложени на Panasonic и на жалбоподателя, никакъв допълнителен размер не е бил наложен на MTPD.
- 231 С оглед обаче на отмяната на член 1, параграф 2, буква г) и на член 2, параграф 2, буква ж) от обжалваното решение, доводите на жалбоподателя по този въпрос трябва да се отхвърлят като неотнормими.
- 232 Следва, че не е необходимо при всички случаи произнасяне по основателността на доводите относно твърдяно нарушение на правото на защита, изведено от това, че жалбоподателят не е имал достъп до данните, предоставени от Panasonic за сметка на MTPD, що се отнася до определянето на допълнителния размер.
- 233 При тези условия Общият съд констатира, че нито един друг мотив, който може да се свърже с доводите на жалбоподателя, развити в подкрепа на настоящата част, не позволява да се счита, че размерите на глобите са неподходящи, като се има предвид, от една страна, тежестта и продължителността на нарушението, което жалбоподателят е извършил, и от друга страна, необходимостта да му се наложат глоби с разубеждаващ размер.
- 234 Освен това Общият съд счита, че нито една от абсолютните процесуални пречки, които е длъжен да разгледа служебно (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 декември 2011 г. по дело КМЕ Germany и др./Комисия, С-272/09 Р, Сборник, стр. I-12789, точка 104), не обосновава упражняването на правомощието му за изменение на решението, за да отмени глобата.
- 235 Ето защо, в съответствие с изводите, направени в точки 146—148 по-горе, втората част от правното основание, изтъкнато в подкрепа на четвъртото искане, насочено към намаляването на глобата, наложена на жалбоподателя за неговото участие в нарушението посредством MTPD, трябва да се уважи единствено в частта ѝ, целяща да се извлече полза от намаляването на глобата, която му е била наложена солидарно с Panasonic и MTPD, констатирано в Решение по дело Panasonic и MT Picture Display/Комисия, точка 147 по-горе, в което размерът на тази глоба е определен на 82 826 000 EUR. Искането за отмяна или намаляване на размера на глобата се отхвърля в останалата му част.

По съдебните разноски

- 236 По смисъла на член 134, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

237 В настоящия случай, тъй като исканията на жалбоподателя са частично основателни, следва всяка страна да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Отменя частично член 1, параграф 2, буква г) от Решение С (2012) 8839 окончателен на Комисията от 5 декември 2012 година относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/39.437 — Тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори) в частта му, в която се констатира, че Toshiba Corp. е участвало в световен картел на пазара на катодни тръби за цветни телевизори през периода от 16 май 2000 г. до 31 март 2003 г.**
- 2) **Отменя член 2, параграф 2, буква ж) от това решение, в частта му, в която се налага глоба от 28 048 000 EUR на Toshiba за прякото му участие в световен картел на пазара на катодни тръби за цветни телевизори.**
- 3) **Определя размера на глобата, наложена на Toshiba в член 2, параграф 2, буква з) от разглежданото решение, солидарно с Panasonic Corp. и MT Picture Display Co. Ltd, на 82 826 000 EUR.**
- 4) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 5) **Осъжда всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.**

Parasavvas

Forwood

Bieliūnas

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 септември 2015 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	1
Жалбоподателят и съответното изделие	2
Административно производство	2
Обжалвано решение	3
Производство и искания на страните	7
От правна страна	8
По главните искания, насочени към частичната отмяна на обжалваното решение	8
По първото правно основание: грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото в него се приема, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено между 16 май 2000 г. и 11 април 2002 г.	8
По второто правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение в частта му, в която се приема, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено през периода от 12 април 2002 г. до 31 март 2003 г.	15
По четвъртото правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, в частта му, в която се заключава, че жалбоподателят е солидарно отговорен за участието на MTPD в нарушението, извършено през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.	16
– По втората част	17
– По първата част	24
– По третата част	24
По третото правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение, доколкото в него се прави изводът, че жалбоподателят е отговорен за нарушението, извършено през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.	25
По повдигнатото при условията на евентуалност пето правно основание, изведено от грешка, опорочаваща обжалваното решение в частта му, в която се заключава, че MTPD носи отговорност за участието си в извършеното нарушение през периода от 1 април 2003 г. до 12 юни 2006 г.	25
– По първата част	27
– По втората част	27
По повдигнатите при условията на евентуалност искания за отмяна или намаляване на размера на глобата	32
По съдебните разноски	41